

Bolwerk 5

Hoort het woord van Jahweh, bestuurders van Sodem; verneem de Torah van onze God, volk van Gomorra. Waartoe dient Mij de menigte van uw offers? zegt Jahweh; Ik heb meer dan genoeg van de offers van rammen en het vet van kalveren, en aan het bloed van stieren, schapen en bokken heb Ik geen welgevallen. Wanneer gij komt om voor mijn aangezicht te verschijnen — wie heeft dit van u verlangd, mijn voorhoven plat te lopen? Gaat niet voort met onnutte offers te brengen, gruwelijk reukwerk is het Mij; nieuwe maan en sabbat, het bijeenroepen der samenkomsten, Ik verdraag het niet: onrecht met feestelijke vergadering. Uw nieuwemaansdagen en uw feesten haat Ik met heel mijn ziel, zij zijn Mij een last. Ik ben moe ze te dragen. Wanneer gij uw handen uitbreidt, verberg Ik mijn ogen voor u; zelfs wanneer gij het gebed vermenigvuldigt, hoor Ik niet; uw handen zijn vol bloed. Wast u, reinigt u, doet uw boze daden weg uit mijn ogen; houdt op kwaad te doen; leert goed te doen, tracht naar recht, houdt in toom de geweldenaar, doet recht aan de wees, verdedigt de rechtszaak der weduwe.

Komt toch en laat ons tezamen richten, zegt de HERE; al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw; al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol. Als gij gewillig zijt en luistert, zult gij het goede des lands eten; maar als gij weigert en weerspanning zijt, zult gij door het zwaard vergaan, want de mond van Jahweh heeft het gesproken.

Jes. 1 : 10-20

Behalve de elders in dit nummer genoemde mensen werkten eraan mee:
 Mw. C. van Bergen
 Mw. G. Waardijk
 Mw. A. Kreike-Willems
 Diana Winkel (tekeningen)
 G. Carduck
 H. Rurup
 L. Verzuu (eindredactie)
 Mw. J. Slimmers-Martin
 (key-operator).

commentaar:

Jes. 1 : 10-20.

Of kan het toch: het één en het ander scheiden — en zeggen: in de tempel heb je met Jahweh te maken, elders met je eigen 'wijsheid'? Of zeggen: als je maar zorgt voor wat rook, dan kun je verder je gang gaan? Zo is het in ieder geval geworden; de mensen, die huis aan huis voegen, akker aan akker trekken, zijn op zijn tijd in de tempel te vinden... Maar de dienst van Jahweh is méér een zaak van recht dan van altaren, méér een zaak van de straat dan van de tempel! Jahweh kennen is: het recht hoog houden. Als dat gebeurt is er toekomst.

Die toekomst ligt op de aarde, niet in een hemel of een 'hiernamaals'. Israël is de aarde trouw (Nietzsche), en dat op de meest elementaire en stoffelijke wijze: eten. Of (andere mogelijkheid) gegeten worden. Het woordspel van Jesaja is in de vertaling wegevalen. Dr. J. Sperna Weiland

Ontwerp voorpagina:

Hans van der Wurff 6f

(Het ontwerp voor de
 {voorpagina van het
 {vorige nummer was
 {van Arie Rozendaal

BOLWERK nr 6

verschijnt 28 april 1978.

Kopy gaarne binnen

vóór 21 april.

BOLWERK

CURSUSJAAR 1977 - 1978

- maart

politiek op school

Een paar gedachten.

Het is begrijpelijk, dat veel docenten terugschrikken voor het introduceren van politieke problemen in de lessituatie: wie politiek aan de orde stelt, kan verzeild raken in onoverzichtelijke discussies over machtsstrijd tussen groepen met meestal niet duidelijk zichtbare bedoelingen, manipulatie van mensen, handelingen die leiden tot tergend onrecht. Hoe kun je dergelijke zaken aan de orde stellen in een pedagogische situatie? Hoe kun je dat als docent doen in overeenstemming met je opdracht: aan je leerlingen betrouwbare informatie te verschaffen?

Ook voor veel ouders is politiek op school een dubieuze zaak: komt door de grote invloed van de school de vrije meningsvorming in het gezin niet in de knel? In hoeverre kun je je kinderen in het vormen van een politieke mening hun eigen gang laten gaan, zonder dat je verantwoordelijkheid als ouder in het geding komt?

Anderen vinden tegenover bovenstaande meningen weer, dat je als volwassene de de plicht hebt tegenover jongeren te getuigen van je maatschappelijke idealen, dat je je van het maatschappelijk gebeuren niet mag distantiëren, dat je bv. niet mag nalaten groot onrecht te signaleren op straffe van het aankweken van politieke onverschilligheid bij deze jongeren.

Hoe zeil je tussen deze twee klippen door: indoctrinatie aan de ene kant, apathie aan de andere kant.

Politieke kwesties uit het verleden plegen minder moeilijkheden te veroorzaken: de principes van de Romeinse keizers of die van de Kruistochten plegen bij leerlingen, ouders en docenten weinig verontrusting te baren - hoe griezelig ze ook zouden blijken te zijn als we zouden vertalen in hedendaagse situaties. Maar huidige politieke vraagstukken stellen ons vaak voor een keuze: voor of tegen, die we om allerlei redenen niet zo vlot wensen te maken.

Maar dit alles ging in één dag verloren, de dag van de militaire staatsgreep, die altijd een zwarte bladzijde zal blijven in de geschiedenis van Chili.

Vanaf de dag van de presidentsverkiezingen in 1970 tot de ontbinding van de democratisch gekozen linkse regering hebben de expansieve Amerikaanse machten en de Chileense gevestigde macht, toen oppositie geworden, samengezworen. Deze samenzwering hield in: sabotage in de kopermijnen, opschorting van de kredieten op korte en langere termijn, boycot van onze koperexport, boycot van ons graan, blokkade van de import van grondstoffen voor de industrieën, kapitaalvlucht, enorme veesmokkel naar Argentinië, psychologische oorlogvoering en tal van andere ontwrichtende acties.

Elf september 1963, de dag waarop de militairen aan de macht komen, begint de doodstrijd van Chili.

De militaire junta is samengesteld uit vier militairen, vertegenwoordigers van de lucht-, zee- en landmacht en de militaire politie. Deze groep met Pinochet aan het hoofd heeft erg veel bloed vergoten; Ze zijn te vergelijken met de nazi's uit de tweede wereldoorlog. Pinochet heeft zijn eigen volk vervolgd en vermoord. Deze militaire dictatuur, die al vier jaar duurt, betekent voor de zeer grote meerderheid van ons volk ellende, honger, vervolging en criminaliteit. De junta handhaaft de staat van beleg als in oorlogstijd; avondklok, niemand mag na 24.00 uur op straat lopen; geen vrijheid van meningsuiting en van vergadering; ontbinding van het parlement, de rechtspraak in handen van de militairen, militairen aan het hoofd van de universiteiten en lycea, een ontredde economie, teruggave van genationaliseerde industrieën aan de vroegere buitenlandse eigenaars, enorme werkloosheid, ontheemde kinderen die bedelend rondzwerven, duizenden Chileenen gefusillerd, verdwenen, gevangen of verbannen, duizenden studenten die niet meer naar school of de universiteit terug mogen.

Je ziet nu regelmatig op straat vrouwen en kinderen voedselresten zoeken bij de huizen van rijkere mensen, je ziet bedelende kinderen. De katholieke kerk heeft gaarkeukens ingericht, die eten geven aan 30.000 kinderen, van wie de ouders geen werk hebben.

In de geschiedenis van Chili zijn er vele autoritaire regimes geweest, maar geen enkele was als de regering van Pinochet.

Ik vertel jullie dit alles zeer gewetensvol en ik probeer tot jullie hart door te dringen. Ik ben een van de vele Chileenen die de wreedheden van dit fascistische regime aan den lijve hebben ervaren. Mijn man, mijn vader en mijn broer zijn door deze dictatuur gefusilleerd. Ik ben zelf veroordeeld tot drie jaar gevangenisstraf, waarvan ik twee jaar heb uitgezeten, ver van mijn kinderen die ik pas terug gezien heb, toen we naar Nederland vertrokken, dat me een visum heeft gegeven. Daarom ben ik hier, samen met mijn drie kinderen, en ik voel het als een morele plicht mijn stem te verheffen en te spreken voor hen, die in Chili niet mogen spreken; het is mijn plicht de misdaden die daar bedreven worden openbaar te maken opdat de hele wereld zal weten hoe deze junta te werk gaat, opdat deze misdadigers tegen de mensheid veroordeeld zullen worden.

Ik moet spreken om solidariteit te vragen met mijn volk, overal waar de mensen vrijheidslievend en democratisch gezind zijn.

Ik richt me tot het geweten van de jeugd. Iedere daad van solidariteit, hoe klein ook, helpt!

Deze solidariteit kan zich uiten door brieven te sturen naar de chileense ambassade, om te protesteren tegen het gevangen nemen van studenten, tegen de staat van beleg, tegen de avondklok; om de democratie in Chili te herstellen.

In het kader van een solidariteitsactie voor Chili zullen we op jullie Pius X Lyceum een "noche para Chile", een avond voor Chili houden, waar we muziek willen maken, voor en met jullie willen dansen en waar we ook graag met jullie willen praten. Ik hoop dan jullie donderdagavond 23 maart te kunnen ontmoeten.

De solidariteit van iedereen zal ons helpen om weer als vrije mensen naar ons land terug te gaan.

EL PUEBLO UNIDO JAMAS SERA VENCIDO.

Hilda de la Vega Alfaro
(Vert. Hanneke Ruys-Giele)

CHILI

We hebben in de spaanse les gehoord van Hilda Alfaro hoe de toestand in Chili is. Omdat wij nu iets meer weten over Chili vinden we dat er wat aan gedaan moet worden. Er valt veel aan te doen, want elke kleine actie die voor ons onbelangrijk lijkt heeft daar veel invloed bv. een handtekeningactie. Er zijn altijd wel mensen die deze dingen doorvertellen zodat er misschien door onze kleine hulp mensen uit gevangnissen vrij komen. Daarom vragen wij iedereen die interesse heeft om naar de volgende soos te komen om te kijken en te luisteren naar een chileense groep die zingt en danst. Er wordt ook nog informatie over het tegenwoordige Chili gegeven. En je kunt ook vragen stellen als dat eventueel nog nodig mocht zijn. Komt dus allen in het belang van Chili!

Marja & Mirjam 4d+4e

VICTOR JARA, VRIJHEIDSTRIJDER VAN CHILI

Zoals jullie in het begin van Bolwerk hebben kunnen lezen is er een actie op gang gekomen voor jullie chileense medescholieren. Op de soos van donderdag 23 maart komt er ook een chileense folkloregroep liederen zingen en dansen. Vele van deze liederen zijn gecomponeerd door Victor Jara. Victor komt uit een zeer arme familie en is geboren op 28 september 1938. Door hard te werken en geluk werkte hij zich op tot theaterregisseur van de universiteit van Chili. Hij sloot zich aan bij een van de eerste zang- en dansgroepen in Chili. Hiermee maakte hij veel tournees en tijdens een daarvan leerde hij zijn vrouw kennen. Later op zijn europese tournee rees een stem in hem op en sindsdien schreef en zong hij liederen voor het chileense volk. Terug in Chili trouwde hij en werd theater- en televisieproducent; Hij leefde erg gelukkig tot de staatsgreep van 11 september 1973. Hij werd gearresteerd en twee dagen later hoorde zijn vrouw dat hij vermoord was in het stadion van Santiago. Sindsdien wordt Victor Jara als een van de grootste vrijheidsstrijders van Chili gezien.

Patrick Wegman 4d

bericht uit DE TUIN

Rustige tijd gehad op de tuin, af en toe de kachel in de kas wat bijvullen om te voorkomen dat de rozemarijn zou bevriezen. Op zondag de 19de overall schaatsende mensen, vanaf de Haarlemmervaart tot aan Santpoort toe; zaterdag de 25ste druk aan 't wieden, jas uit vanwege de warmte. Hier en daar voelde je nog ijsklonten in de grond, maar zondag was de grond al los genoeg om zelfs kweek te trekken. Behalve de kweek per ongeluk ook nog een winter-slapende pad ontworteld, je schrikt wel van zo'n bewegende aardkluit. Gauw wat aarde op zijn rug gelegd, waarna hij nog wel tien minuten onbewegelijk bleef zitten. Net toen ik dacht dat hij niet te redden was, was hij ineens verdwenen. Ook hebben we gezocht naar een door Hans en Koen in ons vijvertje gesignaleerde goudvis, niets gevonden. Een visioen?

Vóór de vorst inviel, is er al wolfskers(belladonna) en vrouwenmantel gezaaid, het begin is er dus. In maart moet er heel veel de grond en de kas in, help!

Het weekend van 4/5 februari was leuk, we hadden het koetshuis tot onze beschikking met alle voordelen daarvan: eigen keuken, grote ruimte om te dansen en niemand heeft last van de herrie die we maken. De aanwezigen hebben blad geharkt en hout verzameld en vooral onderricht gehad in het zagen en hakken en het stoken van grote vuren (overdag) en 's avonds in het dansen van de Cumberland Square Eight. Verder was er een fijne en zéér langdurige avondwandeling, meneer Hoving was bang dat we niet moe genoeg waren om gauw te slapen, geloof ik. Zondag hadden we traditioneel regen, die zoals te doen gebruikelijk zachtjes begon en geleidelijk erger werd, tot we ons om drie uur konden uitwringen. En toen was er chocolademelk! De vijf flessen melk, die we in het koetshuis soldaat gemaakt hebben, zijn ons niet eens in rekening gebracht. Achteraf begrijp ik ook niet waar 't allemaal gebleven is.

Mag ik er even de aandacht op vestigen, dat wij in de Paasvakantie zoveel mogelijk op de tuin willen zijn en dat elke hulp zéér welkom is?

P. Hoving - Helling.

was

's Avonds pak ik de bevlekte dag,
gooi hem in de wasmachine.

Vervolgens wordt hij gedroogd,
gestreken - met een heet ijzer -

en in de kast gelegd.
Zeven dagen grijzer
is hij wederom
voor gebruik bestemd.

Demphne

Amsterdam 5 februari 1978.

geachte redactie (een ouder schrijft u)

Sinds '76 één dochter en sinds '77 twee dochters bij u op de Pius X, lees ik regelmatig Bolwerk, uw schoolkrant en ontdek vaak onderwerpen en uitdrukkingen, welke tegenwoordig betrekking hebben op manipulaties van de menselijke geest, die zich lijnrecht opstellen tegen de christelijke waarheid, die toch in het vaandel van uw school wordt meegevoerd. Dit is een reeds eeuwen slui-pend proces in onze cultuur, welke juist de laatste jaren sterk voelbaar wordt en helaas door niemand herkend wordt, althans niet op gereageerd wordt. Mijn eerste vraag aan u is: wat is het doel en de rede van bijvoorbeeld de onderwerpen occultisme, spiritisme etc. in de onderwerpen, welke door de leerlingen gekozen worden tijdens de Jensweek 5 VWO in Santpoort van 19 tot 23 dec. '77 en bij andere groepen daarvoor? Worden deze onderwerpen aange-kaart, wie begeleidt dit proces? Uw laatste Bolwerk 77/78 nr 4 en dit is mijn mijn tweede vraag, begint met een onlijnd bericht van Kierkegaard op de 1e omgeslagen bladzijde. Wat is het doel van dit bericht en wie stuurt dat in? Hierin wordt gesuggereerd dat alle verlossing voor de mens afhangt van de vraag of hij werkelijk een persoonlijkheid wil worden. Hij dient dit te be-reiken door het omzeilen van de gevestigde na-aperij cultuur. Wie dat niet kan wordt veroordeeld: EEN GEDEMORALISEERD ONMENS, EEN MISBAKSEL aldus Kier-kegaard. Wie is toch die Kierkegaard? Hij was een Deens filosoof en theoloog van 1813 - 1855, ongehuwd. Hij worstelde met een erfenis van zijn vader van gewetensschuld en lijden. Hoewle hij uit een christelijk gezin kwam verwierp hij het officieele christendom en toonde een minachting voor hen die het niet met zijn theologie, zijn intellectueel streven, eens was (zie uw arti-kel). Hij bracht als eerste een denksysteem van wanhoop op gang. Pure mis-troostigheid. De mens kan de waarheid van het leven niet ontdekken en ver-wierp aldus filosoferend de bijbelse waarheden. Zijn theorieen vonden voed-sel in de filosofieen van Kant en Hegel. Zij zijn het die het filosofisch ka-der vormen voor de "leestellingen der demonen", die zoals de apostel Paulus heeft gezegd zich in latere tijden vóór de wederkomst van Christus over de wereld zouden uitstrekken. Geloof me multinational onder de scholen met uw bijna 1000 leerlingen, zoek de waarheid van het leven, de Christus, de enige tot behoudenis, die niemand verwerpt, maar vrijheid schenkt aan allen die op-recht zoeken. Geloof me degene, die Jezus proberen te volgen, die alle ver-lossing van de mens bij hem vinden, die moeten juist worstelen tegen: de denk-beelden en handelingen van de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbe-heersers der duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten (2 Co-rinthiers 10:4 en Efeziërs 6:12) (zie uw artikel), tegen de filosofieen der mensen, het onderwijs, de massamedia etc., waarin wij meegetrokken worden. Laten uw geestelijke leiders van de Pius X ontwaken. Paulus waarschuwde reeds: "ziet toe, dat niemand u meeslepe door zijn wijsbegeerte en door ijdel bedrog in overeenstemming met de overleveringen der mensen, met de wereldgeesten en niet met Christus. Want in hem woont al de volheid der Godheid lichamenlijk (Colossenzen 2:8-9). Dit is een waarschuwing tegen de manipulatie van de men-selijke geest. Laat je niet gevangen nemen door Satan die filosofische dwalin-gen juist in deze tijd krachtiger dan ooit in je hersens spuit. Twee jaar ge-leden heb ik op de le kontaktavond hierover reeds tegen ca 200 mensen een op-merking gemaakt. De heer Herben beloofde als er behoefte aan was hier verder op in te gaan. Een maand geleden ontdekte ik dat in de bijb. geschiedenisles van mijn jongste dochter zonder reden de bijbelse waarheden rond de profeet en leider Mozes ondergraven worden door geïnfiltreerde manipulaties. Mijn protest op de ouderavond werd door meerdere ouders gedeeld. De godsdienstle-raar wuifde zonder verklaring alles van de hand.

[Redacted signature area]

Anton de Ruyter
Dirk Bonsstraat 15^I, A'dam.
Tel. 133353

ZO VER WEG?

"U hoeft uw krant maar open te doen en u vindt wel een bericht dat ergens ter wereld iemand gevangen wordt gezet, gemarteld of doodgeschoten, omdat zijn opvattingen of godsdienst niet stroken met de opvatting van de regering. De krantenlezer geeft dat een misselijk makend gevoel van machteloosheid. Toch zou er iets tegen gedaan kunnen worden, als die gevoelens van afschuw zouden kunnen leiden tot gemeenschappelijke actie in de hele wereld"

Dit schreef de Britse jurist Peter Benenson op 28 mei 1961 in het weekblad "The Observer". Dit artikel gaf de stoot tot de oprichting van Amnesty International. Het was het begin van een eindeloos aanhoudende stroom van informatie over martelingen, volgestouwde gevangenen en folteringën in maar liefst 120 landen over heel de wereld.

Benenson schreef verder: "Onder druk van de publieke opinie werden een honderdtal jaren geleden slaven vrij gelaten. Het is nu aan de mens er op te staan, dat hij eenzelfde vrijheid krijgt voor zijn geest als hij toen kreeg voor zijn lichaam".

Informatie, dat is om te beginnen toch wel het minste wat we bij onszelf zouden moeten toelaten.

Informatie over onze wereld. Hoe mensen leven. Wat mensen van deze wereld maken en hoe ze deze wereld kapot maken. Informatie hoe mensen andere mensen in hun macht hebben. Informatie ook over de zorg van mensen voor deze wereld en haar toekomst.

Als een school zich katholiek noemt dan zou volgens mij één van haar na te streven doelen moeten zijn: elkaar informeren. Elkaar op de hoogte stellen van zaken die er ten goede en ten slechte gebeuren in deze wereld. Informatie om op de hoogte te zijn en te komen tot een standpunt bepaling.

Op 23 maart hebben wij een unieke kans om ons te ^{laten} informeren over Zuid-Amerika. Mensen die die gevlucht zijn uit Chili - kinderen, jongeren en ouderen - komen ons vertellen over de toestand in hun land.

Wij zullen toch nooit aan komende generaties kunnen vertellen: wij wisten er niets van.

Laat je informeren! Goede informatie helpt om tot een goed oordeel te komen. Informatie moet, want je kunt je nooit verontschuldigen met te zeggen: Het is zo ver weg. Als we dat zeggen bedoelen we misschien: Ik heb een hart van steen.

H. Krebbers

ouwe koeke

OFTEWEL EEN KRITISCHE BESCHOUWING
VAN DE VORIGE BOLWERK DOOR JJAVH

EN KOEIEN

Het "en koeien" was de vorige keer zoals niemand gemerkt zal hebben om duistere redenen weggevallen. Mijn excuses daarvoor. Hopelijk staan ze (staat het) er nu weer bij.

De voorkant van BOLWERK nr.4 zag er weer eens ietsje anders uit, wat voornamelijk door het kader kwam waarbinnen de aardige tekening (van Diana Winkel, naar ik aanneem) was geplaatst. Aardige vondst.

De dunne rode draad die door nr.4 liep was gericht tegen het Guys/Gaps optreden in nr.3. Hoewel ik het met de kritiek op dit gedoe eens ben, denk ik niet dat de BOLWERK-lezer(es), als hij/zij op blz.27 voor de derde maal een boze brief over het plagiaat-voorvalletje leest, anders zal handelen dan snel door te bladeren naar het proefwerkrooster, want dat "zie je een prop raap ~~haar~~ dan op"-gezeik komt iedereen zo langzamerhand de neus uit. Ondanks de soms gevatte toevoegingen/variaties. Het zou leuk zijn om het bij het schoonmaakpersoneel te informeren of zij vinden dat deze actie enige vruchten (fig.) heeft afgeworpen. Doeneme.

Nemen wij de zaken eens door van achter naar voor. Ter afwisseling. Komen we om te beginnen terecht bij "Fantasie van een conrector in culturele zaken" terecht. Een soort noodkreet, eigenlijk. Doch als deze conrectorele mijmeringen geen werkelijkheid worden, bij wie is dan de nood het hoogst? Juist. Dus: wie van jullie heeft nog animo? Animo! (Ome Jan; "zweer bij de knop van de deur").

Even nageplozen bleek dat het alweer schuimroots een jaar geleden was dat het laatste interview in de schoolkrant stond. Welnu, dacht redacteur Verzuu, dan zelf maar tot de actie overgegaan. En met een interessant resultaat, vooral voor ouders die willen weten wat dat nou voor iemand is van wie Karelkje steeds die vier voor Duits krijgt. Een lera(a)r(es) interviewen lijkt me toch niet zo'n verschrikkelijk moeilijke opgave, vooral niet met een cassetterecorder. Probeer het eens!

Een kronkel zat er in de kankercel/mens-redenatie van Hans Lasschuit op pagina 14/15. Een kankercel is immers gedoemd om via zelfdeling te groeien. Bij de mens kan de groei echter tot stilstand komen, namelijk via sterfte. Een proces dat in ons land langzaam maar zeker op gang komt. Toch leuk geprobeerd.

De Jensweek van 5VWO werd zeer ingewikkeld en humoristisch beschreven door Bert Ruck en Menno Rientjes. Ik kan niet aan de indruk ontkomen dat alle mensen in een straal van zeven kilometer rond de Spaarneberg wel eens geïnterviewd zijn door jongelui met een Amsterdams accent en een jolige blik in de teruggevallen ogen. Maar als de toverhoed van Bert en Menno nog niet leeg is, hoop ik dat ze de rest over andere onderwerpen in de volgende nummers willen uitstrooien.

Dan zijn we beland bij het meest verheugende nieuws dat nr.4 ons te bieden had, nl. "Derde en laatste aflevering", hetgeen vooraf ging aan de Odysseus Queste van dhr. H.G. Wessendorf. Verheugend, doch tegelijkertijd betreurenswaard, aangezien de hoop dat iemand anders deze bladzijden op levendigere wijze weet te vullen mij reeds diep in de schoenen gezonken is.....

dusalshoopalleswaswatmijdeedleven...

200278 JJAVH

Naschrift red.

Waarde JJAVH

Je koeien - zie kop artikel - zijn weer terug.

De "voorkant van Bolwerk nr 4" was niet van Diana Winkel maar van dhr. Arie Rozendaal. Dat had aan de binnenzijde van de voorpagina moeten staan. Vergeten dus. Sorry.

Wat je proppen-"gezeik" betreft: zou je niet beter op de actie in hebben kunnen haken door een opmerking te maken aan het adres van het asociale tuig dat onze school bevolkt en bevuilt in plaats van dat je een sneer geeft in de richting van mensen die vanuit een gevoel van gemeenschappelijke verantwoordelijkheid iets tégen de vervuiling ondernemen?

't Is bijna klassiek. Degenen die iets tegen een euvel ondernemen worden op de korrel genomen. Het euvel komt niet ter sprake en de geestloze horde die het allemaal wel gelooft, kan zich verkneuteren in een rotopmerking aan het adres van de "uitslovers". Je hebt de zaak weer een geweldige dienst bewezen, JJAVH. Bedankt! Wat tenslotte het interview met mevr. M.v.d.Veldt betreft: van een recensent mag je verwachten dat hij kan lezen. Lijkt me zo. Zou hij echter hebben kunnen lezen dan had hij zeker ontdekt dat de interviewer niemand minder was dan dhr. Arne van Zweden. Maar ja ...!

l.v.

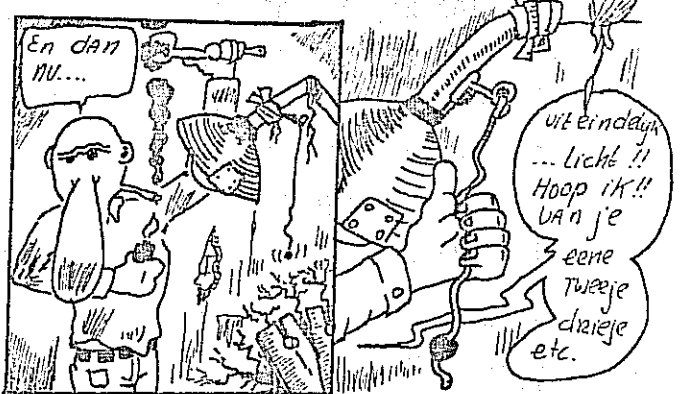
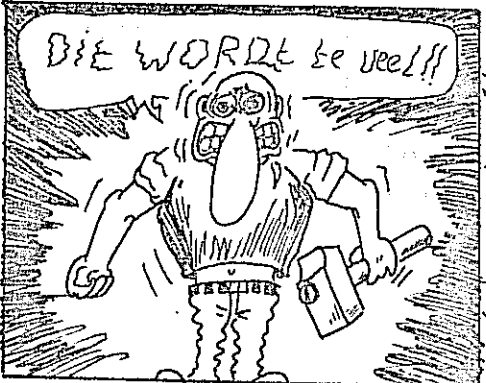
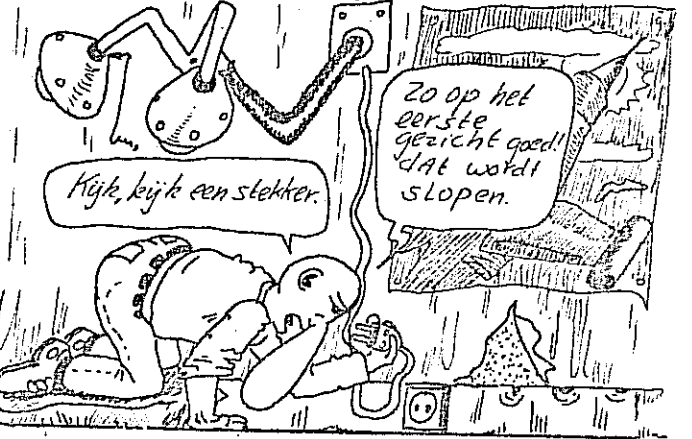
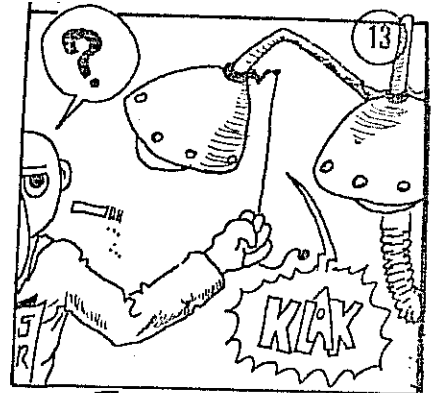
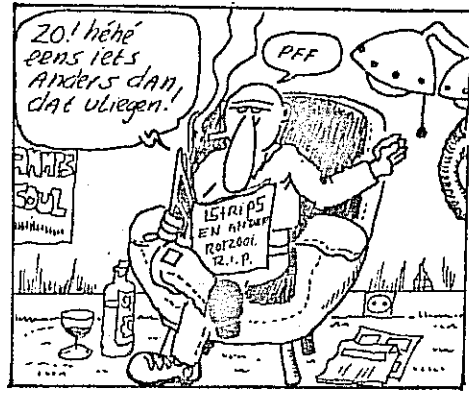
"EVEN TERUGSPOELEN, A.U.B."

Met de gedachte dat de aangekondigde Spartacus-film wel eens het laatste gaatje in mijn abonnement kon betekenen toog ik vrijdagavond 10 februari naar het gebouw waar reeds zovele voetstappen van mij liggen. De film was al een kwartiertje aan de gang, en dat hield deze keer gelukkig niet in dat ik de helft van de film gemist had. Integendeel, het scherm zou hierna nog negen volle kwartieren door de projector met lichtende beelden besmeurd worden....

Spartacus is de naam van een slaaf, die, tijdens de opkomst van het Romeinse Rijk, wordt opgeleid tot gladiator. Niet bepaald een zachtzinnige opleiding, vooral niet voor toneelspelers. Want dat waren deze gladiatoren, en hun publiek waren de zeer welgestelde romeinen. Alleen jammer dat na elk "toneelstuk" er een gladiator minder was. Een spel van leven en dood. Spartacus krijgt ook een beurt en komt in de arena tegenover een reusachtige neger. Als de neger uiteindelijk Spartacus verslagen heeft en hem de drietand op de keel zet, wordt van hem door de rijke Romeinse toeschouwers geëist dat hij Spartacus doodt. Maar (dramatiek!) tegen alle verwachtingen in (we zijn nu eenmaal korte films van het CKC gewend) stormt de neger naar het balkon waar het bevel vandaan kwam, klimt omhoog en wordt net voordat hij zijn drietand in het Romeinse zwijn kan drijven door een scherp geslepen speer in de rug getroffen. Het blijkt dat de neger ~~gewonen~~ heeft nooit een andere gladiator te zullen doden. Een eed die Spartacus grif van hem overneemt. En tegelijkertijd de aanzet is tot een opstand van alle gladiatoren, natuurlijk met Spartacus als leider. De Romeinen krijgen nu de zure vruchten te proeven die hun vechtkunst bij de gladiatoren heeft afgeworpen. Immer meer slaven bevrijdend, trekken de gladiatoren als een reusachtig en steeds maar groeiend leger van Rome naar Zuid Italië, om daar per boot te vluchten. Hetgeen potjandriedubbeldorie mislukt. Geen happy end, de geschiedenis moet nu eenmaal zijn loop hebben.

Bindelijk dus een film van kaliber en formaat. De slavenopstand stond borg voor een redelijke hoeveelheid actie, en actie is iets wat een tweeënhalve uur durende film broodnodig heeft.

Kwamen in deze film de gangstermethoden van de Romeinse leiders om de hoek kijken, als alles goed gaat is vrijdag 10 maart de bekende film THE GODFATHER te aanschouwen, waarin, zoals een ieder weet, de moderne gangsterperikelen uit de doeken gedaan worden. In ieder geval maar hopen dat er niet te veel in geknipt is.

PROEFWERKROOSTER

	ma. 17/4	di. 18/4	wo. 19/4	do. 20/4	vr. 21/4	ma. 24/4
brugklas	1. en 2. bi	1. gs 2. fa	1. ne 2. mu	1. gd. 2. ne	1. wi	5. ak
2e klassen	1. wi 2. la/mu	1. ne 2. ak	1. en 2. bi	1. na 2. du	5. gs	1. fa 2. gd
3e klassen	3. la/mu 4. ne	3. fa 4. ak	3. gr 4. sk	3. wi 4. gs	4. du	3. en 4. na
4 VWO	2. gr 3. ee 4. sk	4. we 5. ne	4. gs 5. du	4. bi 5. en	2. la/et 3. ak	2. na 3. fa
4 HAVO	4. gd 5. du	4. na/hr ⁰ 5. en	3. ee 4. ee 5. ne	4. gs 5. wi/hr ^S	3. ak 5. sk	4. bi 5. fa
5 VWO	1. wt 2. gs/wt 3. du 4. du 5. na	4. et/na 5. ne	3. fa 4. fa 5. we	1. en 2. en 3. gr/ak 4. gr	3. la 4. la 5. bi	3. sk 4. sk 5. ee

Lokalenrooster:

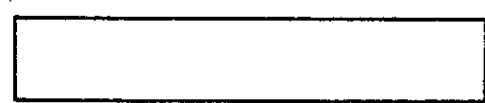
1A 101	2A 222	3A 101	
1B 102	2B 224	3C 102	
1C 104	2C 225	3D 104	
1D 105	2D 226	3E 105	
1E 107	2E 234	3F 107	
1F 121	2G 236	3G 121	
1G 123	2H 237	3H 123	
17 april			24/4
<u>ma-di-wo:</u>	<u>do:</u>	<u>vr:</u>	<u>ma:</u>
4ABC 200	210	101	124
4D 202	211	102	238
4E 203	237	104	210
4F 205	238	105	211

vr.5e periode:

4G 222	4J 101
4H 224	4i 102
4I 225	4H 104
4J 226	
4K 234	
4L 236	
4B 226	

5VWO: ma 17/4 5e periode)
di 18/4 5e periode)
wo 19/4 5e periode)
do 20/4) aula
vr 21/4)
ma 24/4)

Proefwerktijden

1. 09.00-09.50
2. 10.00-10.50
3. 11.20-12.10
4. 12.20-13.10
5. 13.40-14.30
(15.20)

ma 17/4 1e 5E 210 5F 211
2e 5E 210 5F 211 5AB 124 5D 238
3) 5AB 210 5D 211 5F 238
4)
di 18/4 4e 5C 210 5E 211 5F 237
wo 19/4 3) 5C 210 5D 211
4)

WE WILLEN HET NIET WETEN

Ik heb een man gekend,
in een zuidelijk land.

Hoe heet dat land ?

Ik weet het niet,
ik wil het niet weten
en als het een naam heeft
heet het: alle landen.

En die man
hoe heet hij ?

Hij heet niet meer,
hij is gestorven.
En als hij een naam heeft
heet hij: alle mannen.

Die dode mens -
waarom is hij gestorven ?

Hij was journalist
of vakbondsleider
of boer
of misschien
gewoon kruidenier,
ik weet het niet,
maar hij bracht
in elk geval
onrecht
en onderdrukking
aan het licht.
En hij werd daarom
gevangen gezet.
Door mensenhanden.

Wat voor mensenhanden ?

Overheersershanden.

Van wie ?

Ik weet het niet.
Als ze van iemand waren,
waren ze van ons -
denk ik nu.

Waarom werd hij gevangen ?

Omdat hij wist
wat die mensen
met die overheersershanden
nog niet wilden weten.

Wat wist hij dan ?

Ik weet het niet.

Hebben ze het hem
dan niet gevraagd ?

Ja, ze hebben het hem
gevraagd, wel honderd keer
en meer.

Met honderd vragen ?

Ja, met honderdvoudige pijn -
met alle pijn
die ze konden vinden,
met de pijn van adem
en water.

Ze hebben hem
onder water gehouden,
en toen hij bijna stikte,
haalden ze hem op -
tweederde dood,
eenderde levend.

En toen zei hij het ?

Nee, hij zei het niet.
Ze duwden hem weer
onder water,
minutenlang,
het water was vuil,
verstikkend vuil.
En ze haalden hem weer op -
drievierde dood,
eenvierde levend.

Toen zei hij het ?

Nee, hij zei het niet.
Ze duwden hem
twintig keer onder water,
als een fles
die je vol laat lopen -
elke keer iets langens,
elke keer meer water,
elke keer minder lucht erin,
elke keer stierf hij
iets meer.

En zei hij het ?

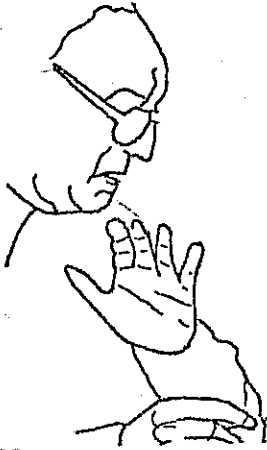
Nee, hij heeft het
niet gezegd.
De laatste keer, toen ze hem
boven water trokken,
kón hij het
niet meer zeggen,
al had hij het gewild -
hij was vol dood,
zoals een fles water.

Waaróm heeft hij
het niet gezegd ?

Omdat het niet gezegd hoeft
te worden. We weten het wel,
maar we willen het niet
weten!

Vrije bewerking door Harry
Krebbers, van een anoniem
gedicht.

con brio

(Nico Hermans)

wederom op ^{hoog} niveau

Het concert dat zondag 19 februari j.l. door het amateur-orkest "Con Brio" werd gegeven ter gelegenheid van het 25-jarig dirigentschap van Nico Hermans, was van een klasse die door weinig andere amateur-orkesten wordt gehaald.

De volgende werken werden gespeeld:

Nico Hermans (geb. 1919)

Festival Overture (1977) (eerste uitvoering)

Ludwig van Beethoven (1770-1827)

Concert D gr.t. op. 61 (1806) voor viool en orkest

Camille Saint-Saëns (1835-1922)

Symfonie nr. 3 c kl.t. (1886)

De wereldpremière van de Festival Overture was geen schokkende gebeurtenis. Het werk, dat in opdracht van het Bumafonds werd geschreven vanwege Hermans zijn 25-jarig jubileum, was zeer wel verteerbaar en lag beter in het gehoor dan zijn Weekend Symfonie. De bedoeling van de componist was om zijn gevoelens van vreugde en van dankbaarheid tot uitdrukking te brengen. Hij maakte dan ook gebruik van een motief in het "Deo gratias" (God zij dank) uit de gregoriaanse liturgie van de Paasnacht. Het werk is qua vorm niet schokkend omdat de ouverture als muziekvorm zeer beproefd is, dit in tegenstelling tot zijn werk "Cinq miniatures pour grande orchestre" dat naar mijn smaak nog steeds het beste en origineelste werk van Hermans is.

Het vioolconcert van Van Beethoven is een van de meest gespeelde en geliefde concerten. De solist was Herman Krebbers, een van de grootste violisten van Nederland.

Het begeleiden van de solist is in technisch opzicht niet het grootste probleem van het orkest. Integendeel. De melodieën zijn zo simpel van opbouw dat het gevaar bestaat dat niet aan elke noot het juiste gewicht toegekend wordt en het werk daardoor niet tot zijn volle glorie kan komen.

Dit werd echter goed gedaan. Herman Krebbers was uitstekend op dreef en speelde afgezien van enkele schoonheidsfoutjes, schijnlijk gemakkelijk het concert tot een goed einde. Wat voor verbetering vatbaar was, was het feit dat hij hier en daar vergat staccato te spelen, terwijl de componist dat wel had voorgeschreven.

De derde symfonie van Camille Saint-Saëns is en blijft een vette kluit voor elk orkest. Overigens had men door dit werk op het programma te zetten, geen betere keus kunnen maken, daar dit concert een grote populariteit geniet na de hit: "If I had words". Een mevrouw die na afloop opmerkte: "Ik geloof dat ik dit wel eens in de top-pop heb gehoord", had het bij het juiste eind.

De symfonie heeft eigenlijk een typische opbouw. Twee delen die elk bestaan uit vier delen. Ook de orkestbezetting is vreemd. Buiten de normale bezetting ook nog een piano en een orgel. Vandaar de bijnaam "Orgelsymfonie".

Ik zei al: een vette kluijf voor het orkest. Langgerekte passages afgewisseld door snelle, die vooral van de blazers grote virtuositeit vereisen. Ook het koper heeft een groot aandeel in het werk. Jammer genoeg waren ze niet altijd op toon. Al met al toch zeer goed uitgevoerd als men bedenkt dat de dirigent handen vol werk heeft om het evenwicht tussen piano en orgel enerzijds en het orgel anderzijds te bewaren.

Alles overziend kunne we toch tot de conclusie komen dat het concert bijzonder geslaagd was. We wachten in spanning op het volgende concert. Naar ik hoop ook uitverkocht.

Ronald Weesie

Geachte Belangstellenden,

Deze brief heb ik naar aanleiding van de vele kritiek die is geleverd op de pagina's die Gottfrid en ik in het vorig Bolwerk publiceerden geschreven.

Waar gaat het om ? Nu, wij hadden enkele Bolwerken geleden toestemming gevraagd om enkele Simplistische teksten te mogen publiceren, waarbij we vermeldden dat wij ook van plan waren teksten van de Sijmpelpee te publiceren, daar deze nog niet eerder gepubliceerd zijn, en deze hebben we gekregen.

Uit alle kritiek - het ging overigens alleen om pagina 25 - hebben we kunnen afleiden dat men het een grof schandaal vind als er bestaande teksten worden gepubliceerd, ook al zijn deze teksten nog nooit eerder gepubliceerd.

(Overigens heeft er niet ééns een tekst van Paul Simon in Desperado gestaan ?!)

De enige kritiek die ik tot zijn recht vind komen is die van JJAVH, en dat is ook de enige kritiek die wij serieus nemen.

Wat betreft Bob van der Bibs, die weet gewoon niet beter, vandaar die ongegronde kritiek die slechts bedoeld was om zijn rubriek een kwasi-komies tintje te geven. Bovendien moet hij maar eens komen kijken naar dat blaadje van de bescheurkalender, waar Gottfrid en ik in beeld en letters op staan. O ja, die strookjes bestaande tekst in zijn rubriek beginnen wel uit de hand te lopen, het lijkt wel plagiaat, bah !

Nu genoeg gezwamd.

Om dus kort te zijn wil ik maar even zeggen: wij zullen (mogen, willen) geen bestaande teksten meer publiceren.

Bij deze brief heb ik enkele zelfgemaakte zinnestjes en uitspraken ingesloten, om te laten zien dat ik heus wel zelf kan schrijven ook, het stelt wel niks voor, maar ik heb ten minste geen plagiaat gepleegd.

Ik zou trouwens wel eens een eigen rubriek willen hebben, zoiets als Bob van der Bibs, maar dan totaal anders, want dan zou het plagiaat zijn.

Paul Struijlaart, en ik denk ook
Gottfrid van Eck.

Gehoord in de les:

"Nee, ik ben geen muis, wedden om een stukje kaas ??"

Baart roert zijn staart

Conrectoren zijn vaak als toiletten. Als je ze nodig hebt zijn ze bezet of overstroomd.

WEDERWOORD

Als Desperado-redactielid maar meer als schrijver moet ik reageren op de beschuldiging van de heren dat Desperado zich ook eens (jaargang 3 no. 3 blz. 12) schuldig zou hebben gemaakt aan het plaatsen van letterlijke teksten. Misschien dat beide heren, toen ze Desperado 3 lazen, zo versted stonden van

het gemeente kwaad op pag. 12 dat zij niet meer in staat waren pag. 13 te lezen, anders zou ik hun aanklacht niet kunnen begrijpen. Wat bleek namelijk op deze pagina te staan: een vertaling van eigen hand van de song op de pagina ervoor. Deze vertaling had natuurlijk zonder de originele tekst geplaatst kunnen worden maar dan zoude wij, Jos van velzen en ik, ons niet bloot stellen aan de positieve dan wel negatieve kritiek. Wij mochten er immers niet van uitgaan dat iedereen die tekst bezat dan wel kon. Trouwens wij hebben netjes onder de Engels tekst de naam van de auteur vermeld (en zelfs nog de bezitter van de kopy-rechten) terwijl u, heren, dit totaal niet heeft gedaan.

Tenslotte wil ik nog even opmerken dat de door u verzonnen uitspraak "Baart roert zijn staart" niet meer origineel is. Ik beschuldig u niet van letterlijke overname want het kan gewoon weg toeval zijn dat vorig schooljaar in de hetze tussen dhr. Baart en 6 VWO al de uitspraken "Baart roert zijn staart", "Als je het over de duivel hebt trap je hem op zijn Baart" en "Zoals Baart is vertrouwt hij zijn leerlingen" veelvuldig werden gescandeerd

tom horn
en misschien denk ik ook wel michel janssen

PS Ik hoop dat nu de zaak afgedaan is zodat hij niet kan uitgroeien tot een AJ Rijnierse-cyclus.

AUTORITAIR GEZAG LEIDT ALTIJD TOT ONGELUK EN FRUSTRATIES

Mijnheer A is autoritair tegen de goezak mijnheer B.

Echter geen enkel incasseringsvermogen is onbeperkt.

Zo ook dat van mijnheer B. niet.

Op een gegeven moment wordt het hem echter te bar.

Hij wordt, na weer een autoritaire opmerking van meneer A., woedend.

Dit leidt onherroepelijk tot frustraties: meneer A begrijpt namelijk niet, wat de aanleiding is van de plotselinge woedeaanval van meneer B. Meneer B zal ook geen reden opgeven voor zijn woedeaanval want hij neemt aan dat meneer A heel goed weet wat er aan de hand is.

Een andere aanwezige, die de relatie meneer A - meneer B altijd beschouwend heeft meegemaakt begrijpt ook niets van het gedrag van meneer B, daar er toch geen werkelijke aanleiding was voor zijn plotselinge woede-aanval; alles was toch immers zoals anders. Een volgende situatie zal nu waarschijnlijk het gevolg zijn:

Meneer A krijgt een psiechiese schok omdat hij niet begrijpt waarom meneer B kwaad op hem is.

Meneer B krijgt een psiechiese schok omdat hij niet begrepen wordt.

Meneer C krijgt een psiechiese schok omdat hij liever alles bij het oude ziet, maar niets kan doen om dat te bewerkstelligen omdat hij niets van de hele situatie begrijpt, maar toch wel ergens doorheeft dat hij meneer B ten onrechte beschuldigt van de ontstane situatie.

Moraal van dit verhaal: het wordt tijd dat de opnieuw oprukkende autoriteit snel de kop wordt ingedrukt!

Want u kunt bij uzelf wel nagaan, dat zoiets nooit tot een goed einde kan worden gebracht.

Hans 5h

Voor JJA vH met de bijzondere groeten van lv

zie je een prop

RAAP *haar* dan OP

het kan altijd beter

een interview

door a van zweden

aldus dhr b huibers

In 1948 geboren aan de rand van de polder Heerhugowaard. Opgegroeid in een kinderrijk gezin. Vader tuinder. Na de lagere school naar het Christelijk Lyceum in Alkmaar. Aanvankelijk Gymnasium-afdeling gevolgd, toen overgestapt naar HBS-A.

Na eindexamen in 1967 in datzelfde jaar economie gaan studeren aan de Vrije Universiteit van Amsterdam. Daarnaast nogal eens baantjes, waarvan (naar eigen zeggen) het meest belangrijke van '72 tot '74 als leraar economie in Zeist aan het Montessori Lyceum.

Vorig jaar op Pius X gekomen om economische wetenschappen te doceren; dit jaar doctoraal-examen gedaan in deze vakrichting.

Ik heb nog steeds vrij scherp het beeld voor ogen van jouw introductie in de leraarskamer in de kleine pauze op de tweede dag na de zomervakantie vorig jaar. 'Bert Huibers, de nieuwe docent economische wetenschappen die een dag later begint omdat hij vertraging gehad had in Amerika'.

Ik was blij dat ik met m'n rug tegen de muur aanzat, dat heb ik toen heel goed beseft - ik weet het nu nog - en ik heb toen ook gedacht dat het aan anderen was om naar mij toe te stappen en ik niet naar hen. In de loop van de dagen die daarna kwamen ben ik wel op mensen afgestapt en zo kreeg ik wel contacten. Ik vond het wel heel fascinerend dat ik daar kon zitten en dat zowel aan mijn linker als aan mijn rechter kant mensen alweer met elkaar aan het praten waren over hun vak en zo.

Hoewel ik - ook m.b.v. m'n sectie - de draad snel te pakken had was ik die eerste dagen psychisch nog niet helemaal ingesteld op dat lesgeven. Tijdens de vlucht van Amerika hierheen had ik ook het gevoel overgevlogen te worden om hier fysiek aanwezig te zijn vanwege het feit dat hier m'n baan ging beginnen, een feit dat tijdens die twee maanden Amerika mijlenver van me afgestaan heeft. Je lichaam wordt overgevlogen maar met je geest was je enkel nog maar bezig met de indrukken van twee maanden-Amerika.

Kun je wat van je 'Amerika-indrukken' weergeven?

Moeilijk om een keuze te doen. Ik heb bv. een onvergetelijke herinnering aan de eerste ochtend in New York. We waren 's nachts met het vliegtuig aangekomen en zijn toen rechtstreeks naar vrienden gegaan die in het hartje van Manhattan wonen en waar we een tijdje zouden logeren. 's Ochtends gingen we de hond uitlaten in Central Park. Al lopend keek ik omhoog en besepte ik dat wat ik zag precies overeenkwam met het beeld wat ik tevoren altijd had gehad: inderdaad gigantisch hoge wolkenkrabbers en inderdaad een heel klein stukje lucht. In Nederland waren het enkel een soort filmbeelden voor je, een bedacht verhaal bijna; het bleek allemaal te kloppen. Nog met een brok in m'n keel dat ik er echt liep kwamen we meteen al voorbij een demonstratie van Palestijnen tegen Israël. Er omheen agenten; er hing een enorme gespannen sfeer ook al door bereiden politie en politiewagens in de zijstraten daar vlakbij. Verder lopend kreeg ik te horen dat het een Joodse feestdag was - er blijken in New York meer Joden te wonen dan in Israël - en kwam ik optochten tegen van Joodse organisaties en Joodse middelbare scholieren, ook omgord door agenten. Ik raakte aan het nadenken o-

ver wat dat nu is: democratisch Amerika. Beide demonstraties moesten kunnen, maar onder toezicht van een enorme politiemacht die tot taak had beide groeperingen uit elkaar te houden.

Op de terugweg liep ik toen langs de wijk waar zowel de Israëli-sche als de Egyptische ambassade gevestigd waren; daar waren noch demonstrerende Palestijnen noch zich manifesterende Joden. Wat ik daar zag voldeed echter weer helemaal aan mijn filmische beeldvorming, meegenomen uit Nederland: daar liepen echt de Kojak-achtige jongens met walkie-talkies en daar stonden de bekende blauw-witte politie-auto's waarvan ik onbewust eigenlijk altijd had aangenomen dat ze voor dit soort politiefilms waren gemaakt, maar niet echt bestonden.

Later ben je de VS doorgetrokken. Nog een paar indrukken?

In Nederland identificeer je de VS snel met New York en de westkust; daar gebeurt alles. Ik heb de provincie doortrekkend gemerkt, dat het Amerikaanse platteland waarschijnlijk provinciaalser en behoudender is dan het Nederlandse platteland.

Verder ben ik verrast door de schitterende natuur. Je wist al wel dat er bv. woestijnachtige gebieden zijn, de aanblik daarvan overrompelt je toch. Ongekend mooi! En dan New Orleans, als stad, juist ook voor Amerika, uniek; zweterig én heet én frans én zwart én dixieland en jazz. De jongens, die indertijd met Louis Armstrong moeten zijn begonnen, spelen er, nu $\pm$ 70 jaar oud, nog steeds.

Ik heb begrepen dat je je zomers vroeger op geheel andere wijze placht door te brengen.

Pas tijdens mijn tweede studiejaar ben ik begonnen met reizen. Voordien werkte ik tijdens de zomer op het tuindersbedrijf van mijn ouders in de polder.

Vertel eens wat over je polderjeugd, en over je schooltijd.

Over m'n lagere schooltijd weet ik niet zoveel te vertellen. Ik had geen straatvriendjes, ik speelde meestal in de polder. Verder ben ik vrij snel gaan meewerken op het land. Ik herinner me nog wel dat ik al vrij jong op de hoogte was met de materiële behoeftes van mijn ouders. Aan tafel ving ik als jongste al vroeg gesprekken op over de schommelende verdiensten en over het verdere reilen en zeilen van het bedrijf.

Mijn ouders hebben mij, als enige van hun kinderen, eigenlijk naar het Gymnasium gepushed. In het begin vond ik dat wel mooi. Ik herinner me bv. dat toen ik nog in het brugjaar zat mijn godsdienstleeraar zondag na de kerk bij ons thuis op de koffie kwam. Doordat die man ook predikant was, kende hij mijn vader die lid was van de kerkeraad. Die zei dan waar ik bij zat dat hij me goed genoeg vond voor het Gymnasium. Dat vind je dan wel fantastisch. Toen het later slecht ging op het Gymnasium, heb ik daaraan vaak moeten denken.

Na 4-Gymnasium ben ik overgestapt naar de HBS-A. De gymnasium-stof was te pittig, het tempo lag te hoog. Verder werd je weinig begeleid. Als je afviel - ik ben in de derde blijven zitten - moest je jezelf verder maar redden. Dat overdoen van de derde relateerde ik intuïtief aan de achterstand van de polderjongen die niet de flair heeft om door de dingen heen te kijken.

Toen die twee jaar HBS-A. Ben je daarheen gegaan omdat je al een economie-studie voor ogen had?

Nee, helemaal niet, het vormde de gemakkelijkste vluchtweg om van het Gymnasium af te komen. Sociaal gezien betekende de overgang

...een soort bevrijding. Ik kon de stof op m'n sloffen aan. Het was er ook veel lichter dan op het Gymnasium. De feesten van de HBS-A waren gevreesd.

Na wat verteld te hebben over herinneringen die ik zelf nog aan middelbare schoolfeesten bezit, gevraagd naar overeenkomsten.

Nee joh, het was een protestant-christelijke school. Een probleem vormde bv. het al of niet dansen op schoolavonden.

Belangrijker vonden we toen de feesten van onze klas.

Nee, dat ging wat anders. Soms konden leerlingen hun ouders weggrijpen. Dan gingen we meiden recrutereren van de MMS. Voor hen was een uitnodiging voor zo'n HBS-feest een verdienste maar uiteindelijk meegaan een schande. Ze zegden dan toe om op het laatste moment - zaterdagmiddag tijdens de weeksluiting - weer af te zeggen. Wij als polderjongens hadden dan een pré t.o.v. van onze stads-vrienden. De meisjes die zij kenden zaten al bij ons op school, maar omdat wij in een dorp woonden dat voor onze medescholieren onbekend was hadden we 'reservemateriaal'. Dat brachten we dan 's avonds mee uit de polder op de duozit van onze buikschiivers, benelli's en zundapp's, terwijl zij op hun puch's - ook al zo'n standsverschil - alleen aan kwamen zetten.

Om het feest zelf ging het dan eigenlijk niet - het licht werd uitgedaan en voorts deed men wat nerveus en vervelend - nee, het ging om de maandagochtend. Dan werd er over gepraat; vergelijk het met de nabeschouwingen over voetbal. En dan kreeg je als polderjongen wel de complimenten.

Toch wel belachelijk als je er nu aan terugdenkt. Hoewel het natuurlijk altijd een spannende (leef-)tijd blijft heb ik toch wel het gevoel, dat jongens en meisjes nu wel iets opener met elkaar omgaan.

Voor een economie-studie gekozen.

Je gaat meestal door in de vakken waar je het best in bent. Dat heb ik eigenlijk ook gedaan. Toch is het feit dat ik toen al een soort politiek-maatschappelijke interesse had ook wel een factor geweest bij m'n keuze. Mijn vader was actief in de CHU en zelf ben ik lang lid geweest van de christelijk historische jongerenorganisatie. Ik ben daar trouwens niet uit gegaan omdat ik er te oud voor werd.

Via de inhoud van de studie Economie naar de keuze voor het onderwijs:

Ik ben voor bijverdienste in het onderwijs begonnen, vier uur in de week aan het Montessori'lyceum in Zeist. Niet dat vanuit thuis over studiekosten ooit een probleem werd gemaakt - eerder het tegendeel. Maar zelf had ik het gevoel dat m'n toelage ten koste ging van het bedrijf en daarom wilde ik toch wel financieel zo veel mogelijk onafhankelijk zijn van thuis.

Na een half jaar werden die vier uur en negentien en toen overwoerde het wel m'n studie, ook al omdat ik er wel plezier in had. Het was trouwens ook voor mezelf een goede leerschool. Ik kreeg er wel meer oog voor misbruik en gebruik van autoriteit.

Kun je globaal een vergelijking maken tussen Montessori-onderwijs en ons soort onderwijs?

Een van de bouwstenen van het Montessori-onderwijs vormt de eigen verantwoordelijkheid die je de leerling biedt. Iedere leerling wordt in staat gesteld om de stof in z'n eigen tempo te doorlopen. Ik heb gezien dat leerlingen die in staat waren die eigen verant-

woordelijkheid te hanteren veel meer konden, veel verder konden komen dan in welk opgelegd systeem ook.

Ik heb echter ook leerlingen die mist in zien gaan. Leerlingen die eerder verloederden dan dat ze naar het idee van Maria Montessori 'verrijpten'. Als je, zoals in het Montessori-systeem, een gedeelte van je organisatie uit handen geeft, blijft er dikwijls wel een groep kinderen over die een brok zekerheid mist, niets heeft om zich aan vast te houden.

Dat kun je van het Pius X niet zeggen. De organisatie hier is bijna perfect geregeld. Er is veel begeleiding voor leerlingen en naast de lessen worden veel activiteiten ondernomen. Er is ook veel duidelijkheid voor de leerlingen. Ik merk ook dat veel leraren, naast hun lessen, hier hard voor willen werken.

Ja, maar die verantwoordelijkheid van leerlingen .....?

Ja, een consequentie is wel, dat je gauw geneigd bent terwille van een soepele organisatie de leerlingen veel uit handen te nemen. Ik betrap mezelf daar ook op.

Hoezo, kun je dat toelichten aan de hand van je eigen vak, economie?

Ja, je eerste verantwoordelijkheid, tenminste zo voel ik dat, is het eindexamen. Je hebt, wat economie betreft slechts de laatste twee jaar en het is een pittig en soms best abstract programma. Je bent dan al gauw geneigd omwille van de tijd terug te vallen op een soort eindexamen-dressuur, die weliswaar houvast kan geven maar tegelijkertijd sommige leerlingen dichtslaat. Wat dat betreft ben ik soms wel jaloers op andere vakken die in de lagere klassen de tijd hebben om op een wat speelsere manier leerlingen met de stof in aanraking te brengen.

Je hebt me ook verteld dat je buiten je werk hier met het economie-onderwijs bezig bent.

Ja een gedeelte van m'n vrije tijd besteed ik aan een werkgroep van economieleraren.

Wat doen jullie daar?

Een aantal dingen. We helpen elkaar bij het opzetten van lesplannen om het bestaande programma zo helder mogelijk, ook didactisch, te kunnen presenteren. Een activiteit die trouwens binnen de school tijdens het wekelijks sectie-overleg ook plaatsvindt.

Daarnaast ontwikkelen we materiaal, we noemen dat lesbrieven, die de bedoeling hebben een achtergrond te vormen voor dat soms abstracte bestaande programma.

Trouwens nog even terugkomend op die verantwoordelijkheid van zonet, we proberen in die lesbrieven opdrachten te verwerken en werkwijzen te stimuleren, die de leerlingen aanzetten tot zelfstandig werken, en daarmee bedoelen we ook zelfstandig een keuze te maken uit velerlei opvattingen. Het gaat er daarbij niet alleen om, dat ze leren om voor hun eigen hachje op te komen maar ook, dat ze zich verantwoordelijk voelen voor het hachje van anderen. Daarvoor is het m.i. best nodig veel te weten, ze moeten veel informatie verwerken, maar ook moeten ze leren die informatie op waarde te schatten.

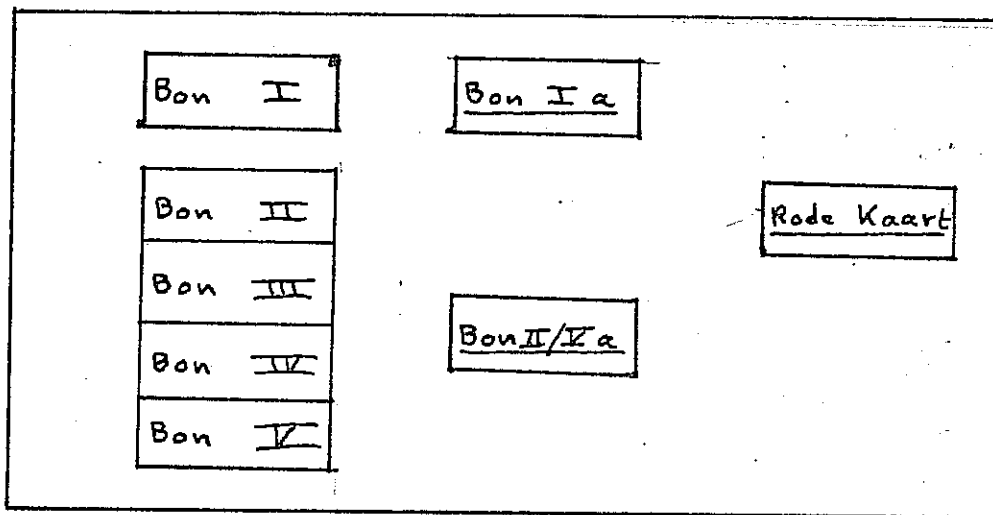
We merken trouwens dat onze werkgroep erg veel belangstelling ondervindt van officiële zijde, waarschijnlijk ook omdat het hier gaat om materiaal dat ontwikkeld wordt vanuit de dagelijkse lespraktiek van leraren en niet eenzijdig vanuit de universiteiten wordt opgelegd.

Zo heeft het onderwijs iets ambachtelijks. Het kan altijd beter en dat bevalt me.

DEBANDLOGIA

STUDEREN AAN DE UNIVERSITEIT

Met ingang van het studiejaar 1979/1980 zullen de studieprogrammas aan de Nederlandse universiteiten drastisch veranderen. De vrijheid die de student nu heeft, om praktisch onbeperkt aan een universiteit of hogeschool ingeschreven te staan zal verdwijnen. Daarvoor in de plaats komt een systeem dat wel te vergelijken valt met een soort bonnenkaart :

Iedere studie begint met een propedeutisch jaar (Bon 1). In dit jaar zal men moeten bewijzen geschikt te zijn om de gekozen studie te volgen. Eventuele deficienties van het vakkenpakket zullen ook in dit jaar weggewerkt moeten worden. Aan het eind van dit eerste studiejaar geeft de fakulteit een, overigens niet bindend, advies aangaande de voortzetting van de studie. Komt men niet door deze propedeuse heen, dan mag men Bon 1a gebruiken om het opnieuw te proberen, hetzij in de al gekozen, hetzij in een andere studierichting. Werpt ook dit tweede studiejaar geen vruchten af, dan is men zijn startbonnen kwijt en zal niet meer tot enige studie aan een universiteit of hogeschool worden toegelaten, tenzij er sprake is van zeer bijzondere omstandigheden. Dan namelijk kan men gebruik maken van de rode kaart, die recht geeft op een extra extra-studiejaar. Hiertoe heeft men dan wel de speciale toestemming nodig van een speciale commissie die bepaalt of men wel van deze rode kaart gebruik mag maken.

Komt men goed door de propedeuse heen dan krijgt men weer vier (bij sommige studies drie) bonnen, respectievelijk jaren, om het doctoraal examen te halen. Bovendien krijgt iedereen een extra jaar (Bon 2/5a) dat vrijelijk gebruikt mag worden. Heeft men in het propedeutisch jaar Bon 1a niet gebruikt, dan mag ook die nog voor het doctoraal examen benut worden. En ook de rode kaart mag, indien noodzakelijk nog ingezet worden.

Een en ander betekent dus dat een student normaal vijf jaar (bij sommige studies vier jaar) de tijd heeft om af te studeren. Deze vijf jaar kunnen met twee jaar verlengd worden (Bon 1a en Bon 2/5a), eventueel ook nog met een derde jaar (de rode kaart). Heeft men zijn maximaal acht bonnen echter verbruikt zonder dat men een studie met succes beëindigd heeft, dan is verder studeren uitgesloten!

Nota bene : bij verandering van studierichting krijgt men geen nieuwe bonnenkaart maar knipt men als het ware gewoon verder. Verlies van tijd komt dan dus voor eigen rekening! Met ander woorden : kies goed!

Bedenk bovendien : ook bij eenmaal begonnen parkeerstudies (omdat men voor de gewenste studierichting is uitgeloot) knipt men aan zijn slechts eenmaal verstrekte bonnenkaart! (Een handige methode van de minister dus om de uitgelote medicijnen-student b.v. verpleger te laten worden).

Zoals al gezegd : dit alles gaat in: september 1979. Voor hen die hun studie begonnen tussen 1975 en 1978 (dus ook voor jullie, zesdeklassers!) wordt er aan een overgangsregeling gewerkt, maar hoe die eruit ziet is nog niet bekend.

Kortom, straks studeren? Uitstekend, maar weet precies wat je wil!

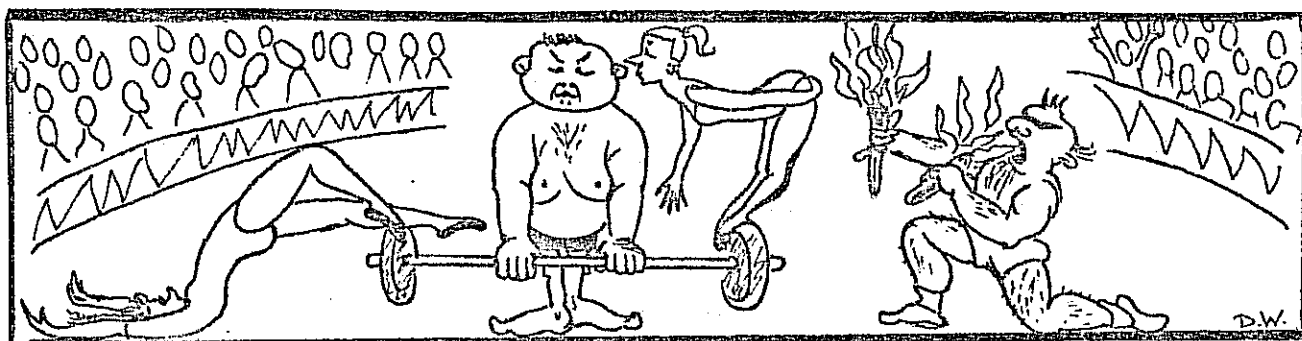
De Stichting Aanvullend Onderwijs van de Rijksuniversiteit te Utrecht organiseert ook dit jaar zomercursussen van zes weken voor bezitters van een VWO-diploma die geen natuur-, schei- of wiskunde in hun eindexamen pakket hebben, terwijl deze vakken (dit vak) voor een vervolgstudie geeist worden. Inlichtingen op het dekanaat.

Aansluiting HAVO - HTS.
Aan de HTS Wiltzanghlaan (afdelingen bouwkunde, weg- en waterbouwkunde en werktuigkunde) bestaat een 'inhaal'-systeem, waardoor de aansluiting HAVO - HTS verbeterd is.
Inlichtingen op het dekanaat.

BERICHT VOOR DE LEERLINGEN DIE VAN PLAN ZIJN VOLGEND JAAR FYSIOTHERAPIE TE GAAN STUDEREN

Uit een brief van de Vereniging van opleidingsinstituten voor fysiotherapie blijkt dat de mogelijkheid bestaat dat op verschillende scholen voor de cursus 1978-1979 geen nieuwe eerste jaars studenten zullen worden aangenomen.

Deze maatregel houdt verband met moeilijkheden tussen de opleidingsinstituten en het Ministerie van Onderwijs en Wetenschappen. Verdere inlichtingen op het dekanaat.

C H I L I

Negen februari j.l. kwamen er in de spaanse lessen twee chileense vrouwen om ons wat te vertellen over hun land. Ze hebben bij ons zoveel interesse weten te kweken voor het land dat er door ons een zuidamerikaanse soos wordt georganiseerd.

Er komt een muziekgroep, een dansgroep, een groepje Chilenen. De Chilenen zullen ook een lekkernij uit Chili verkopen waarvan de opbrengst bestemd is voor Chili. Als je geen Spans kan spreken of verstaan, kan je, als je er toch interesse voor hebt, best komen. Een tolk is aanwezig.

Het leek ons best zinvol om eens aandacht te schenken aan de toestanden in Chili. De Chilenen zullen de belangstellenden hierover inlichten. Er kunnen vragen gesteld worden. Het wordt niet louter een avond waarin gepraat wordt.

Maya Henry 4d
Marijke Mul 4e

Uit: de Volkskrant d.d. 25,2,'78.

Van onze verslaggever
CHARLES GROENHUIJSEN
AMSTERDAM — Het komend studiejaar moet voor zestien universitaire studies een studentenstop worden ingesteld. Door de beperking van de toestroom kunnen ruim 5500 aankomende studenten niet met de studie van hun keus beginnen. Dit blijkt uit voorlopige cijfers van de Academische Raad, het overleg- en adviesorgaan van de universiteit-

ten en hogescholen. Het grote aantal studentenstops wordt mede veroorzaakt door de onverwacht grote toeloop van studenten bij enkele studies.

De Academische Raad stelt op 31 maart een advies op over de studentenstops. Uiterlijk op 1 juni beslist de minister van Onderwijs definitief voor welke studies een stop moet worden ingesteld en hoeveel eerstejaars bij elke richting maximaal mogen worden toegelaten. Hieronder een lijst met de faculteiten waarvoor een studentenstop dreigt, het aantal gegadigden en het aantal beschikbare studieplaatsen.

Faculteit	Gegadigden	Plaatsen
Rechten	4470	3711
Geneeskunde	4285	1930
Diergeneesk.	774	175
Tandheelk.	834	460
Biologie	1227	898
Farmacie	394	283
Fys. Geografie	138	95
Nederlands	940	896
Engels	661	587
Frans	484	420
Spaans	270	175
Geschiedenis	1106	896
Kunstgesch.	504	465
Cult. Antrop.	361	386
Ped./Andragogie	1859	1458
Politologie	454	372

ALTERNATIEVE REIS EINDEXAMENKLASSEN 6 VWO EN 5 HAVO

Gezien het feit dat de reizen naar Parijs en Londen ons te duur lijken, zijn wij van plan een alternatieve reis te organiseren naar Terschelling, direct na het centraal schriftelijk.

We leggen de verantwoordelijkheid niet bij de school maar bij de hele groep.

Wie mee wil moet zich voor 17 maart opgeven bij:

Els Heldens 6f Yvonne Tol 6f
Els Rijnierse 6b Peter Mulder 6f
Marjo Disseldorp 6f

CHILI - ENKELE CIJFERS

1.000.000	bannelingen (10% van de bevolking)
30.000	chilenen vermoord
2.500	chilenen verdwenen
10.000	gevangenen in concentratiekampen
32.000	studenten weggestuurd van scholen en universiteiten
3.500.000	boeken verbrand
30%	van de bevolking werkloos

DE R.A.F., DE PERS EN PUNK

Dit stukje is voor een groot deel een vertaling van Jack Joppa's "Terrorists and Press".

De laatste jaren en vooral een paar maanden geleden, stonden de kranten vol met artikelen over de Baader-Meinhof-Gruppe en over Die Rote Armee Fraktion (RAF) uit West Duitsland. Deze groepen en hun overal ter wereld verspreide simpatisanten, hebben zich zonder enig menselijk gevoel een weg gebaad, waarbij velen in gevaar werden gebracht of zelfs het leven moesten laten. In de pers (amerikaanse en west-europese en vooral de rechtse) wordt (natuurlijk) over hen als terroristen gesproken, maar ook als anarchisten. Ook worden ze revolutionairen genoemd (ze noemen zichzelf Maoïsten en Leninisten). In ieder geval zijn het geen anarchisten. En ook nooit hebben hun grondbeginselen iets met het anarchisme te maken gehad. Ze hebben zichzelf nooit zo genoemd en ook hun acties hebben nooit een anarchisties tintje gehad. Ze werken niet vanuit de basis, d.w.z. dat ze geen rekening houden bij hun acties, met wat de mensen nu eigenlijk zelf willen. Een anarchist doet dit wel.

In hun lange verklaring: "Het konsept van de stadsguerilla" heeft de RAF verklaard, dat het geweld, waarmee zij verbonden zijn, om Mao te citeren: "de hoogste vorm van Marxisme/Leninisme is". Ze verklaren verder dat ze geen anarchisten zijn, maar ze vinden het anarchisme zeker niet verachtelijk. Ze schrijven zich wel een extreme vorm van socialisme toe.

Lenin en Mao hebben verklaard, dat een socialistiese maatschappij nooit spontaan kan ontstaan en dat daarom de elite de sociale revolutie moet volbrengen. Anarchisten hebben altijd verklaard dat een socialistiese samenleving zich nooit onder dwang kan vestigen. Mensen kunnen niet tot vrijheid gedwongen worden; de logika is simpel. Het volk moet zelf de maatschappij vormen. De afstand tussen anarchisme en Marxisme is erg belangrijk en moet zeker herkend worden door hen, die zich bezig willen houden met de socialistiese maatschappij. Het is de afstand tussen vrijheid en autoriteit. Het is de keus tussen vrijheid en dwang.

Waarom heeft de amerikaanse pers dan geprobeerd om dit verschil te verdoezelen? Gedeeltelijk omdat het voor sommige mensen geen reet uitmaakt. Ze willen allebei het kapitalisties stelsel veranderen, dan wel vernietigen. Maar een veel belangrijker reden is deze: het woord anarchist roept veel meer haat en angst op dan 'socialist', 'Marxist', 'Maoïst' of een andere linkse term. De figuren die zich met deze termen aanduiden, worden steeds meer acceptabel in deze wereld, zoals Nixon de communistenhater demonstreerde in zijn vriendschap met wijlen Mao.

Maar het blijft nog altijd erg schokkend om als anarchist te boek te staan.

Waarom?

Het is duidelijk, dat anarchisten een blijvende en komplette machtsvernietiging nastreven, terwijl Marxisten alleen de macht voor hun eigen doel willen gebruiken. De Marxist is geen echte bedreiging voor de staat. De staat is gebouwd op het prinsiepe van twee sociale klassen: zij die regeren en zij die geregeerd worden, waarbij de regerende klasse 'rechtmatig' gebruik kan maken van geweld (hetgeen de enige manier is om hun superioriteit te handhaven). De Marxisten accepteren letterlijk deze noodzaak en de wenselijkheid van twee klassen. Zij willen de volgende regeerders zijn. Maar een anarchist blijft een symbool van angst, omdat hij die zgn., die bepaalde menselijke mogelijkheden in de kiem smoort, weigert te aanvaarden. Hij zoekt naar de werkelijke ontmanteling van de bestaan-

de structuur van de maatschappij, door het vernietigen van de gevestigde regering en de rechtsgeldigheid van de autoriteiten, en door de ontkenning van het kapitalisme.

Omdat de media zoeken naar een steeds groter publiek, d.m.v. het meest sensationele en meest schokkende wat er is, vergrijpen ze zich aan leugens, waardoor o.a. het begrip anarchisme zijn waarde verliest.

Maar niet alleen worden groepen ten onrechte anarchisties genoemd, Ook noemen mensen of groepen zich ten onrechte anarchisties. Een goed voorbeeld hiervan zijn een aantal punkers, zoals bv. Johnny Rotten, die van de daken af schreeuwt: "I'am an anarchist!"

Waarom is Punk geen anarchisme?

Punk heeft enige raakvlakken met het anarchisme. Ze wil vrij zijn; ze is het niet eens met de gevestigde orde. Maar hier houdt de vergelijking wel zo'n beetje op. De verschillen zijn veel groter. Punk is feitelijk geen vrijheid. Punk is het verdringen van humane gevoelens; jezelf dwingen tot agressie. Het anarchisme daarentegen is sociaal. Kenmerkend voor een anarchist is o.a. tolerantie en pasifisme. Karaktertrekken die bij Punk ontbreken. Een anarchist wil een situatie scheppen waarin iedereen gelukkig is. Een punker wil echter alleen maar vernietigen en zich afreageren. Hij heeft helemaal geen idealen (meer), terwijl het anarchisme juist idealistisch is (sommige mensen gaan zelfs zover het, geheel ten onrechte, utopies, dan wel utopistisch te noemen). Daarom is het dus onzin als Johnny Rotten van de daken schreeuwt: "I'am an anarchist!".

Uit het voorgaande kunnen we de volgende (optimistische) konklusie trekken: het anarchisme is mogelijk! D.w.z.: er zijn nog een heleboel mensen die vrij willen zijn. Ze weten alleen niet waar en hoe ze die vrijheid moeten zoeken. Daarom sluiten ze zich maar aan bij de punk-beweging, in de waan dat ze dan die vrijheid zullen vinden. Ze zullen bedrogen uitkomen; misschien dat ze dan naar het zuivere anarchisme gaan zoeken.

Wij blij.

Joost Jansen, Hans Lasschuit, Jean-Paul Courtens.

Qu'est ce qu'une frustrallade?

Une frustrallade est une ballade qui raconte la vie misérable d'un professeur de lycée qui se voit contraint à donner des cours aux élèves qui s'intéressent aux choses spirituelles comme des cochons à l'eau de cologne.

FRUSTRALLADE

Van't gruw'lijk klasvolk
 losgereten
 droomd'ik me
 takgezeten
 hoog ter bome
 in de lucht,
 alwaar ik op de vlucht
 collega juffrouw Ien ontmoette.
 Zij sprak
 dewijl ik haar begroette:
 "Hier kan zelfs dorre Dores
 met z'n afgestompte mores
 mij het aangezicht niet kwetsen,
 want ik zit hier boven zwetsen
 hoogverheven
 lol te leven
 in de tomeloze kruin
 van een lommerrijke tuin".
 Zo dat gezegd door haar toen zijnde
 donderde de boom ik uit maar zwijnde,
 want was de boom niet hoog geweest
 dan was het leven nóg geen feest.

l.v.

AGENDA

Bekijk het maar.

do. 16 maart	Tafeltjesavond ouders.
vr. 17 maart	Verkort lesrooster. 13.40 adviezen - vergadering brugklasdocenten. s'avonds gezellige bijeenkomst voor beamten en docenten.
ma. 20 maart	Verkort lesrooster. 13.40 adviezen - vergadering brugklasdocenten.
di. 21 maart	Uitdelen en bespreken adviezen brugklas.
wo. 22 maart	20.00 Voorlichtingsavond ouders brugklas over keuze studierichting.
do. 23 maart	Uiterste datum inleveren door leerlingen brugklas van hun definitieve keuze. Studierichting bij <u>conector Herben</u> . Inleveren kopij boekenlijst door sectiehoofden. Middag Sam Sam. Les tot 13.00 u, voor 1e t/m 3e klas. Lessen van andere klassen gaan gewoon door.
vr. 24 maart t/m vr. 7 april	Avond soos, onderwerp Chili (zie elders in dit nummer). <u>Paasvakantie.</u> <i>misschien ergens op een warm strand</i>
ma. 10 t/m vr. 14 april	<u>Geen studievrij eindexamenklassen.</u> (docenten kunnen in overleg met conector bepalen voor wie lessen uitvallen).
di. 11 april	20.00 uur Ouderavond verzorgd door de oudervereniging. Adjudant Giphart (justiële dienst kinderpolitie) spreekt over jeugdcriminaliteit. Alle belangstellenden zijn welkom.
vr. 14 april	Avond: film 19.30, Moord in de Oriëntexpress.
ma. 17 t/m ma. 24 april	Schoolonderzoek-periode voor eindexamenklassen. Overige klassen: proefwerkperiode (geen lessen). Dan wilt u zeker <u>beslagen ten lijse</u> komen.
ma. 17 april	Staf: roostergegevens naar secties.
vr. 21 april	Hardrock avond (onder voorbehoud).
wo. 26 april	09.00 Inleveren cijfers S.O.
vr. 28 april	Inleveren urenverdeling door secties.
vr. 28 april	Avond soos.
Ma. 1 t/m vr. 5 mei	Lentevakantie.

PROGRAMMA SOOS CHILI - AVOND

Donderdagavond 23 maart 1978.

20.00 uur. Begin van de soos-avond. Bar open.

21.00 uur. Deuren en bar dicht.

Optreden van Chileense dans- en muziekgroepen in de aula.

Toespraak van Hilde Alfaro. Tolk Mevr. Ruys. Daarna gelegenheid tot gedachtenwisseling onder leiding van de Heer Krebbers.

Soos weer toegankelijk. Bar open.

Zuidamerikaans feest in de aula.

00.30 Sluiting.

Medewerking van o.a. de muziekgroepen Belinka El Amankay de dansgroep El Caliche. de zanger Luis Aravena.

Stalletjes in de hal bieden informatiemateriaal en de gelegenheid mee te doen aan handtekeningacties of aan het sturen van briefkaarten aan politieke gevangenen.

Bovendien worden verkocht: Empanadas, Chileense pizza's à f.1.50.

Om de kosten te dekken wordt een toegangsprijs geheven van f.2.--. Een eventueel batig saldo zal aan de Chilenen worden overhandigd.

Leerlingen van de 4-de, 5-de en 6-de klassen kunnen kaarten bestellen bij hun klassevertegenwoordigers.

Inlichtingen bij Mevr. Ruys en Conrector Hoving.

Oproep.

Leerlingen die volgend jaar willen meewerken aan de soosavonden voor 4, 5 en 6, wordt verzocht zich op te geven bij conrector Hoving.

Advertentie.

Gevraagd: meisje dat bereid is tegen vergoeding een week te helpen in een gezin met een geestelijk gehandicapt kind tijdens vakantieverblijf in bungalow in Brabant. Keuze mogelijk uit de perioden: 8-15, 15-22, 22-29 juli. Inlichtingen bij conrector Hoving.

PIUS X OF PIUS - TUIG ?

Toen ik vroeger op de gidsen zat (voor deleken onder ons : dat zijn vrouwelijke padvinders) gingen we een keertje met de leidster inde lente ons toekomstige zomerkamp-plaats bekijken, om te zien wat het omliggende terrein aan recreatieve mogelijkheden bood.

Toen wij het terrein gingen verkennen, een fraai stuk bos, tussen snelwegen ingelegd (welk nederlands bos doet dat eigenlijk niet) zodat je 'snachts kon 'genieten' van het geronk en geraas van die kleine nederlandse rijdende bolhoedjes, stuitten wij ,tot mijn grote schrik, op een wat men in de volksmond 'trimbaan' noemt. Buiten het feit om dat het een ontzet (nee, laat ik dat woord nou maar niet gebruiken) vreslijk storend, erg ontsierend gezicht is al die bruin gebeitste gore paaltjes voor haasje over en tarzan -touwen en op-druk-steunbalken tussen het schone natuurgroen werkt het bijzonder slecht in op de gezondheid en gemoedsrust van die ene gids (ik) die des nachts vrolijk over het (uiteraard) pikdonkere hobbelt en nietsvermoedend opeens op de midden op het pad geplante zig-zag-ren-je-rot-rot-hekkies stuit. Nu, ik vind dat we het breed moeten zien, we zijn niet kinderachtig, dus ben ik hier verder niet over gevallen. Waar ik wel over gevallen ben was het feit dat ik in de vroege morgen gewekt werd door gestamel en gekreun van enkele heren die men in de volksmond 'een paar maffe ballen gehakt' zou noemen, wat ik dan ook deed. Ze waren nog geen eens halfom, zij waren het helemaal. Kijk, dat die baan daar nou ligt, dastotdaarantoe, maar dat hij ook nog wordt gebruikt....!! Ik volgde de ballen om te kijken of ik nog een kink in de baan kon aanleggen zodat ik geen tweede maal in mijn nachtrust gestoord zou worden. (Advies voor mede -lijders : de richtingbordjes zijn meestal makkelijk te verdraaien) Na de spring- ladders en de looptonnetjes kwam ik bij een gedeelte waar ik nog niet geweest was. Er lag daar in een dalletje een klein vennetje ofte wel een groot poelletje met iets crin waarvan ik wel eens iets over gelezen had, over experimenten met ratten, maar de verwezelijking van de stelling had ik nog nooit mogen aanschouwen.

U moet zich voorstellen een dalletje dat gedurende de natte herfst en winter voor een gedeelte is volgelopen met water en dat in de lente al een stuk minder is geworden door verdamping en absorptie van de grond, wat duidelijk te zien was aan de kleuren van de hellende zandgrond rond het poeltje, de grond vertoonde in kringen kleurverschillen. Wat was nu het speciale aan dit poeltje? In de ^{lente} zomer had een (of meerdere) kikker(s) het poeltje ~~na~~ weten te bereiken en deze kikkers begonnen wat je noemt 'welig te tieren'. Op zich uitstekend totdat hun leefruimte begon in te krimpen van een poel van $\varnothing$ 25 m tot een poeltje van ongeveer 5meter. Of de leef-ruimte moest ruimer óf het aantal levende wezens moest minder worden. Aangezien het eerste niet in hun macht lag kozen de kikkers voor het tweede. Terwijl de ballen er op los pufden voltrok er zich in het poeltje een heuze massa-moord van elkaar dood-drukkende kikkers, totdat de ingewanden uit hun bek tevoorschijn kwamen, werden ze levenloos achtergelaten in een modderpoel van kikker en drill.

Onwillekeurig moest ik hier aan terug denken toen ik, het zal nu wel onderhand meer als 4 maanden geleden zijn, twee onzer leerlingen met ware haat in de ogen niet te zuinig op elkaar in zag slaan.

Nu zit ik hier al 7 jaar op school (jaja ook een gids maakt wel eens een slippertje) maar zo'n vertoning in die mate had ik nog nooit meegemaakt, waarbij het interessant is op te merken dat dit het meest bezette jaar is (+ 1100 ll.) tot nu toe.

Nog interessanter vond ik het gedrag der medell. . Een gedeelte bleef ongeïnteresseerd waar hij was, het andere gedeelte echter ging (let nu OP) lachend, juigend, ja zelfs aarmoedigend om de twee menselijke kikkers heen staan.

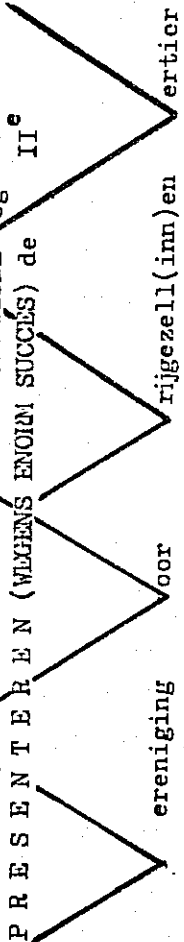
Het interessants vond ik het gedrag van de plaatselijke surveillant die op het laatst toch nog kwam opdagen en het toen blijkbaar belangrijker vond om eerst zorg te dragen voor de instandhouding van het schoolmeubulair (hij haalde nml. eerst twee medekikkers van een tafel die het op de grond niet goed genoeg hadden kunnen aanschouwen) en daarna pas voor de instandhouding van twee kikkerlichamen.

Vermeldingswaardig is ook het aantal toenemende vernielingen van niet-levende materie (misschien al een bescheiden beginnetje ??) waarvan wel de meest in het oog lopende de automaten zijn ~~aan~~ en het gebroken glaswerk (spiegels, ramen, deuren ; glazen en flessen). Voorlopig genoeg !

Laat dit werkje een gedeelte der lezers tot bezinning stemmen !

Inge Wijde 6g

DAAR ZIJN ZE DAN WEER : HET PAAR WIEER BIJ NEKAAR :
BOP V/D RIPS & INGE WIJDE 6g
P R E S E N T E R E N (WEGENS ENOIM SUCCES) de IIe

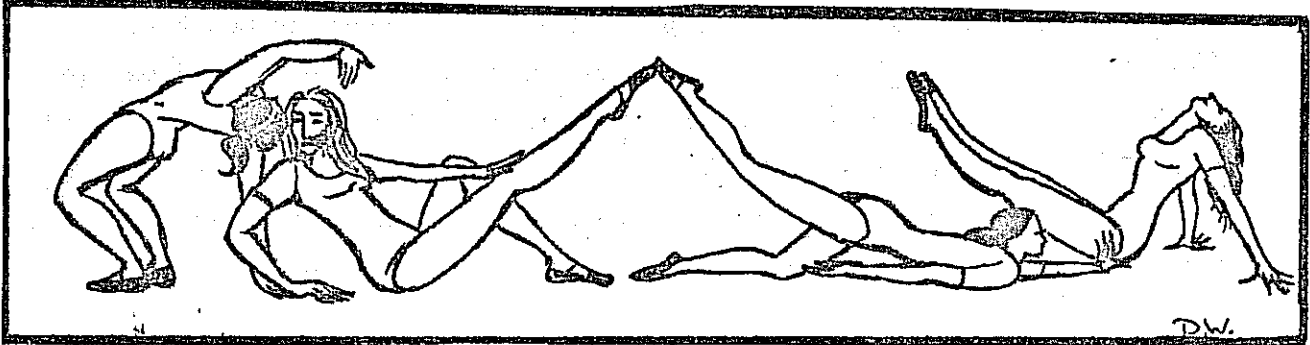

Ook dit jaar wort er weer, evenals vorig jaar, weer zo'n grandoise introductie-trip voor aspirant-leden, oud-leden, bestuurleden, ereleden en niet-leden georganiseerd. Jaja 1^e klassers, het klinkt jullie allemaal nieuw in de oortjens, maar de V.V.V.V. is er ook voor jdllic! Zullie beme tog immers ook vrijgezell(imm)en of niet soms? Zoals jullie wel niet zullen weten, 1^e klassers, is er vorig jaar een fantasie trip geweest naar Madurodam voor maar sk slechts fl 25,-- allin. D.w.z. voor maar f 25,-- voor paar liefst 3 dagen : overnachten + volledig pensioen. Even ter vergelijking : 1 weekendje Londen : f286,-- bij zo'n maffe reisinstelling. U ziet : Met de V.V.V.V. gaat U toch voordeliger mee.

Nu heerst er binnen ons bestuur nog een interne discussie over plaats van bestemming v/d dit keer te houden trip. Dus de nadere bijzonderheden volgen volgende keer. Wel kan ik alvast verklappen dat de kosten dit keer op een + 30 pick ge houden zullen worden, en dat de dappere trippers & tripsters onder ons die écht niet langer kunnen wachten met inschrijven dit nu alvast kunnen doen door een briefkaartje (Mét afz.) naar onze postbus kunnen sturen met in de linkerboven hoek de vermelding: II V.V.V.V. TRIP , en achterop of hij/zij in het bezit zijn van een (bruikbare) tent. Dit alles geheel in duidelijke blokletters naar Postbus 9185,

1006 AD A'dam. en U bent ervan verzekerd dat Ook U deze keer zal genieten van deze leuke en tog ook zo gezellige V.V.V.V. Trip, met de groetjes van

Bop & Jye.

WAAROM GEEN ACTIE TEGEN SS 20 ?

" Leerlingen met belangstelling betreffende de neutronenbom in de grote pauze lokaal 101 ", stond er op het bord.

Ik als belangstellende kwam een kijkje nemen. Toen ik binnen ging werd er gelijk gesproken over hoe er actie gevoerd moest worden. Er werd besloten een standje op te zetten in de centrale hal om handtekeningen in te zamelen tegen de neutronenbom. Het probleem was: Hoe komen we aan genoeg handtekeningen.

Eén van de aanwezige docenten maakte mijns inziens een zeer cynische opmerking:

" Wij moeten eigenlijk de leerlingen met een zweep dwingen om hun handtekening te zetten ". Een andere opmerking was: " Wij moeten ze in een fuik laten lopen,

zodat ze niet terug kunnen en daarom wel hun handtekening moeten zetten. Hieruit blijkt dat wij onze handtekening moesten zetten, het maakte niet uit op

welke manier. Uiteindelijk werd er besloten om een soort van toneelstukje op te voeren. Dat ging als volgt: een aantal mensen werden aangewezen om, om de

paar minuten naar de stand toe te lopen, hun handtekening te zetten en daarna weer weg te gaan. Hierdoor leek het net alsof een heleboel mensen hun handte-

kening zetten. Zo ontstond het meeloperseffect: hij of zij zet een handtekening dus ik ook. Verschillende leerlingen uit de lagere klassen die zich niet zo

zeer in de zaak verdiept hadden vroegen nadat ze hun handtekening hadden gezet:

" Waarvoor heb ik eigenlijk mijn handtekening gezet ?"

Waar wij nog meer tegen waren was de eenzijdige voorlichting die op school werd gegeven. Alleen de nadelen werden belicht, over de voor argumenten werd niet gesproken.

En over de Russische SS 20 werd ook geen woord gerept. Velen wisten niet eens wat de SS 20 inhoudt terwijl ze wel alles over de neutronenbom wisten wat betreft de nadelen. Brezjnev heeft aan de West Europese landen die in de Nato zitten een brief gestuurd waarin hij erop aandrong de N-Bom niet in het wapenpakket op te nemen. Daar deze bom de ontspanning in gevaar brengt en de gesprekken over de wederzijdse wapenvermindering bemoeilijkt.

Dit vinden wij het toppunt van schijnheiligheid omdat hij zelf de SS 20 opstelt in de Oostbloklanden.

De SS 20 is een mobiele raketbatterij van Russisch makelij. Hij kan 3 kernkoppen transporteren over een afstand van ± 700 km. Die 3 kernkoppen tesamen hebben een kracht die 90 maal groter is dan de kracht van de A-Bom, die op Hiroshima viel, en een kracht die $\pm 1800x$ groter is dan de N-Bom. De 3 kernkoppen kunnen 3 steden van Europa vernietigen en een groot deel van Centraal Europa totaal verwoesten. Het is dus duidelijk een offensief wapen. Onze vraag is nu: Waarom wordt er door de mensen die actie gevoerd hebben tegen de N-Bom geen actie gevoerd tegen de SS20?

Erwin Bouma.

Lourens Raat.

DE VERBOUWING VAN DE SCHOOL

De inspraakprocedure over de verbouwing wordt voortgezet.

Zoals ieder weet, of behoort te weten als hij mee wil spreken in de verbouwingsplannen, heeft de Commissie verbouwing school de plannen met de adviezen aan het bestuur voorgelegd en heeft dit zich in principe met de plannen akkoord verklaard. (Zie Bolwerk 4).

Het Bestuur heeft nu opdracht gegeven tot de uitvoering van de eerste fase: de afsluiting van de cour.

De Commissie verbouwing school wil de gedetailleerde plannen daartoe weer laten ontstaan via een inspraakprocedure. Ieder die daaraan wil meedoen wordt uitgenodigd voor een bespreking met de heren Baart en Tor en wel op:

woensdag 22 maart om 14.30 in de bibliotheek.

A LA FACON DE LA BRUYERE

Het is gemakkelijker een protesthandtekening te zetten voor een verafgelegen doel dan zich christelijk te gedragen in zijn eigen omgeving. Wij kiezen dan ook voor het eerste en mogen tot ons genoegen constateren dat naastenliefde wordt gemeten in kilometers en niet in graden Fahrenheit.

L.B.

Beste Piustieners.

Zoals jullie misschien wel of niet weten is er weer een leerlingenraad op poten gezet. Het leek ons het meest informatief om onze voorlopige richtlijnen hieronder te publiceren.

De C.C. (coördinatie commissie) is voorlopig samengesteld uit de initiatiefnemers te weten: Paul Linssen, Mark Bremer, Ben Koopman-schap, Hans Lasschuit en Frank Gazendam. Op de volgende vergadering rekenen we op enkele leerlingen uit lagere klassen die onze taak serieus willen voortzetten.

Voor enkele vragen, op- en/of aanmerkingen kunt U zich altijd wenden tot bevestigde personen.

Richtlijnen Leerlingenraad.

Vorm: De raad bestaat uit een klassevertegenwoordiger per klas en een coördinatie commissie.

Functies: De raad zal fungeren als contact orgaan tussen leerlingen en staf.

Klassevertegenwoordiger: Deze gaat de meningen, ideeën en voorstellen van de leerlingen uit zijn klas naar voren brengen op de raadsvergaderingen. Hiervoor moet hij aanwezig zijn op de vergaderingen en in geval van verhindering zorg dragen voor een vervanger.

Een goede klassevertegenwoordiger brengt in de raadsvergadering de mening van de mensen uit zijn klas naar voren en niet zijn eigen mening.

Coördinatie commissie: Deze zorgt voor het coördineren van taken, maken van de notulen van de vergaderingen en verslagen voor bolwerk.

Middelen: De raad zal gebruik maken van:

- 1 Stemrecht, waarbij elk lid een stem heeft.
- Een adviesraad, bestaande uit hooguit vijf leraren.
- Commissies, gevormd door een aantal raadleden gespecialiseerd in bepaalde zaken.
- Het houden van vergaderingen en het bijwonen van vergaderingen welke gehouden worden in het belang van de leerlingen.

Zo, dit is misschien wel wat discussie stof en als we allemaal even enthousiast meewerken dan kunnen we misschien eindelijk eens iets goed van de grond krijgen.

Namens de C.C., Paul Linssen en Frank Gazendam.

Een NOTA BENE bij: DE R.A.F., DE PERS EN PUNK (p. 26).

Hoedt je voor een verkeerde interpretatie van dit artikel. Het is natuurlijk niet zo dat elke marxist/leninist een terrorist is en/of iedere punker zichzelf anarchist wil noemen.

We vonden het nodig dit op te merken daar er ontzettend snel gegeneraliseerd wordt. Dit zien we n.l. wéér gebeuren bij een recente zuidmolukse actie. De Zuid-Molukkers die de actie voeren zijn een extremistische groepering binnen de zuidmolukse gemeenschap.

Denk dus goed na voordat je een groep beoordeelt op een extremistische subgroepering binnen die groep.

En als laatste willen we jullie vragen om niet te snel te oordelen over een extremistische subgroepering, omdat niet al het nieuws wat je ontvangt even betrouwbaar is. En omdat de zaak waar deze bewegingen voor vechten (te) vaak (te) eenzijdig bekeken wordt.

J.J., H.L. en J-P.C.

Negen februari j.l. kwamen er in de spaanse lessen chileense vrouwen om ons wat te vertellen over hun land. Ze hebben bij ons zoveel interesse weten te kweken voor het land, dat er door ons een zuid-amerikaanse soos wordt georganiseerd.

Er komt een muziekgroep, een dansgroep, een groepje Chilenen. De Chilenen zullen ook een lekkernij uit Chili verkopen, waarvan de opbrengst bestemd is voor Chili. Als je geen spaans kan spreken of verstaan, kan je, als je er toch interesse voor hebt best komen. Een tolk is aanwezig.

Het leek ons best zinvol om eens aandacht te besteden aan de toestanden in Chili. De Chilenen zullen de belangstellenden hierover inlichten. Er kunnen vragen gesteld worden. Het wordt niet louter een avond waarin gepraat wordt.

Maya Henry 4d
Marijke Mul 4e

Aangezien ook aan het bevattingsvermogen van nietjes grenzen gesteld zijn, zullen enige artikelen pas in het volgende nummer geplaatst kunnen worden. Hebt hiervoor begrip, zo bidden wij u.

red.

EEN GOEDE BUUR

MAAKT

DE BUURT GOED

Mijn oorschelp begon langzaam te gloeien. Een slaap-oor heet dat normaal, maar ik was ingespannen aan het luisteren. Sleutels rinkelden op het trapportaal, het slot piepte en kraakte. "Een onervaren hand aan een moeilijk slot", dacht ik. Het morrelen ging door. Er klonk een door een vrouwenstem onderdrukte vloek. Ik kon een glimlach niet onderdrukken. Behoedzaam schoof ik de kleine knip op de deur terug. De knop piepte in mijn handen toen ik hem langzaam naar beneden drukte.

Er stond een blonde vrouw met de rug naar me toe. Ze had de diepende knop schijnbaar niet gehoord. Ik kuchte. Ze reageerde niet en bleef onverstoortbaar aan het slot morrelen. "Hallo", begon ik, "ik ben de buurm...". Ik stakte. Ik voelde me alsof alleen mijn geest aanwezig was. Ik keek nog steeds tegen haar overigens wondermooie rug aan, die zich door een aan de achterkant laag uitgesneden jurk voor een groot deel aan mij tentoonstelde. Ik dacht na. De stilte drukte op mij. Het scheen haar niet te deren. "Dag mevrouw, ik ben uw b....", mijn stemverheffing scheen haar niet te deren. Ik dacht na over de mogelijkheid haar op de rug te tikken, maar de kans zou te groot zijn, dat ze zich rot zou schrikken. Daarom besloot ik terug in mijn huis te gaan. Even dacht ik dat ze zou antwoorden, maar ze onderdrukte slechts een vloek. Behoedzaam sloot ik de deur achter me.

PROCLAMATIE

— oprichting —

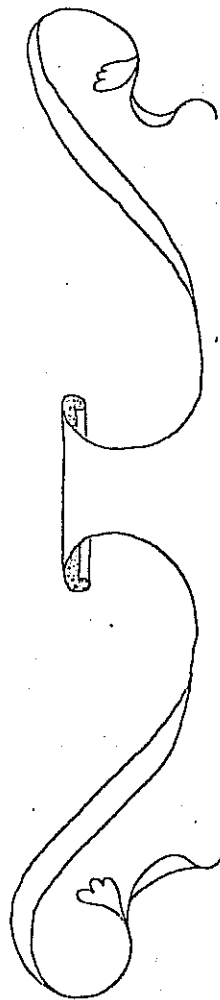
DOZELANDEREN

Iedereen die geïnteresseerd is in alles wat met toneel te maken heeft wordt verzocht dit via de copybus kenbaar te maken waarna als er voldoende belangstelling bestaat een bijeenkomst zal worden georganiseerd om te bekijken hoe we een en ander kunnen realiseren. We hebben ons al verzekerd van de medewerking van

dr. H.C.M. de Vilder

Eventuele opmerkingen en/of suggesties via de copybus of aan ondergetekenden

Norbert Klaversma
Afra Kroon

Ik vertrok naar mijn huiskamer, na nog even aan de deur geluisterd te hebben. Ik stond al met de deurknop van de huiskamerdeur in mijn hand, toen er aan mijn voordeur geklopt werd. Heel zacht, een nauwelijks hoorbaar getik. Ik liep naar de voordeur en opende hem. De vrouw, van wie ik nu de overigens wondermoede voordeur zag, hield me een briefje voor: Ik ben uw nieuwe buurvrouw, maar ik ken het slot niet open krijgen, las ik, Wilt u mij helpen? (Ik ben inderdaad doof, zoals u wel zult denken; als u antwoord of u dan goed wilt articuleren). "Jaa", zei ik toonloos, langgerekt en geconcentreerd om aan het verzoek te voldoen. Ze knikte en glimlachte, haar diepe blauwe ogen keken vragen van mij naar het slot van haar deur en terug. Ik stapte langs haar heen en greep de sleutels vast. Piepend kwam het slot in beweging, maar waar hij normaal door moest draaien, stakte de beweging. Terug kon ook niet meer.

De vrouw kwam naast me staan. Haar Geur begon me te omringen. Het was alsof de Geur op mijn gezicht sloeg en dit verbrandde. Of was het juist doordat ik bloosde? Ik wist het eigenlijk zelf niet. Het was alsof de Geur dieper mijn lichaam indrong en mijn hart verbrandde. Of was het juist dat ik plotseling naar een avontuur verlangde? Ik wist het eigenlijk zelf niet, waardoor ik mij niet op mijn gemak voelde.

Mijn oren tuitten van de stilte, die als een grote met lood gevulde rugzak op mijn schouders en mijn verdere lichaam drukte. Het was alsof mijn nag door die druk ineentromp; ik kreeg een leeg gevoel van binnen, lichamelijk dan, want geestelijk kroop er langzaam een gevoel van spanning omhoog. De stilte verscheurde mijn trommelvlieszen, tot ik mezelf dwong de stilte te verbreken.

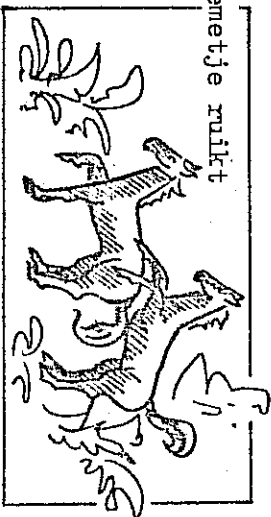
Ik keek over mijn schouder naar haar en zei: "Ik krijg hem ook niet open." Slechts één moment keek ze mij doordringend; haar blauwe ogen keken als het ware door mij heen. Met een tedere, zachte en half flirtende drang van haar hand duwde ze mij opzij. Ze trok aan de deurknop,

WAAROM, waarom...

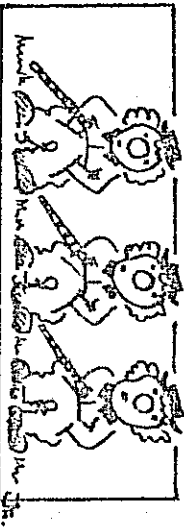
Als een mier over een paadje loopt
weet hij niet waarom
als een hond op een brokje hoopt
weet hij niet waarom
ze zijn dom

Als een hengst op een merrie duikt
weet hij niet waarom

Als een mens denkt "dat is goed"
weet hij niet waarom
als hij iets net als een ander doet
weet hij niet waarom
hij is dom

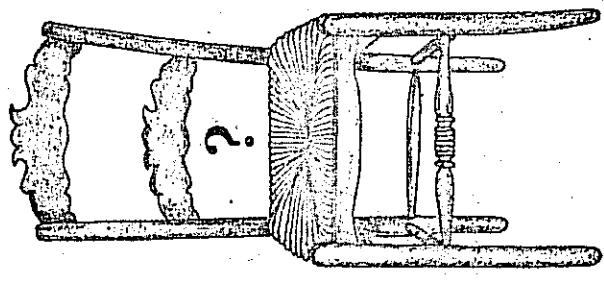

Hans Lasschuit

*In deze bijzondere dagen een bijzondere
 In deze bijzondere dagen aanbieding*

PRETTY

VACANT

! ? ! ? ! ? ! ? ! ? ! ? ! ? ! ? ! ? ! ? ! ? ! ? ! ? ! ?

het slot kraakte onder haar hand en kwam moeizaam in beweging. "Dank u wel", zei ze, terwijl haar mooie lippen zich overdreven nauwkeurig naar de woorden bogen. Ze stapte binnen en sloeg de deur met een harde slag achter haar dicht. Mijn oren tuutten enige tijd na.

Toen ging ik naar binnen, sloot de deur achter me en ging met mijn rug er tegen op de grond zitten. Ik droomde na. Wat was het toch mooi van een vakantie van drie weken terug te komen en dan je nieuwe buurvrouw (een beeld van een vrouw) te ontmoeten, verzuchtte ik. Toen werd ik opgeschrikt uit mijn gedachten. Mijn oren werden door zwevende muziek bespeeld. De deur van mijn buurvrouw ging open en de muziek hoorde ik duidelijk ker. Iemand kwam sloffend de trap op.

"Hoeveel mag het kosten, dame", hoorde ik een schorre mannenstem zeggen. "Het gewone tarief, schat." antwoordde de vrouw achter mijn deur met een Amsterdams accent. De deur werd gesloten en de muziek werd tot gemurmel. Ik bleef achter in verslagenheid.

Rob Meijer (6e)

*****

kanker

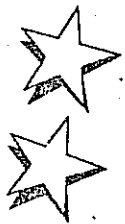
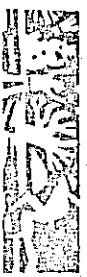
Mijn man
 had kanker!
 riep de vrouw
 door een wolk
 sigarettenrook.
 Haar vriend
 lachte niet;
 hij had het ook.

STEK 'NS IETS
 MINDER ONGEZONDS OP

Ettertje

Van Winter maar lente

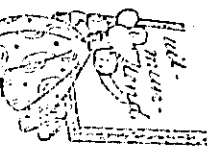
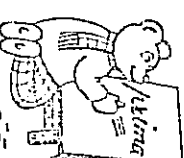
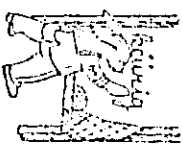
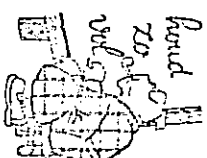
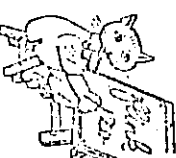
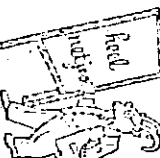
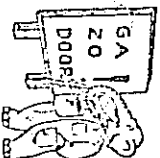
De sneeuw dwarrelt zachtjes naar benee
 bij een bloemenstal neemt iemand een kerstboom mee
 de sloot aan de overkant is bevroren
 kerstliederen worden zachtjes gezongen door kinderkoren
 de lucht is grauw, de voetpaden glad
 tuintig meter verderop valt er iemand op zijn gat
 in een bruin café wordt "Je t'aime, moi non plus" gespeeld
 bij de dokter word een ijsballenwond geheeld
 van de kou valt er een mus naar beneden
 dat zoiets gebeurt, hoelang is dat al niet geleden
 uit de schoorstenen verdwijnt wat zwarte rook
 binnen pookt een man de haard op met een pook
 op de ramen zijn de ijsbloemen te tellen
 in een telefooncél straat iemand op te bellen
 de onderwetse winter is na lange tijd terug
 je ziet geen enkel insect meer, hooguit een dooie mug
 een Porsche van een ton rijdt door de straten
 het lijkt heel wat, maar niemand heeft hem in de gaten
 een klein meisje staat in een steeg te rillen
 op de radio kondigt men aan een concert van Bob Dylan
 wanneer zal deze barre winter over zijn
 voor Piet Kleine hoeft het niet, hij vindt het wel fijn
 een fietser fietst moeizaam door de sneeuw
 hij valt, van de kou geeft hij een ijselfike schreeuw
 alles is grauw, grijs en vol van kou
 dit is iets waar ik niet van hou.

het slavenleger verslagen; de overlevenden worden langs de Via Appia gekruisigd en Crassus heeft als grote overwinnaar en redder van Rome de touwtjes in handen.
 'Spartacus' is een goede maatstaf voor de hoge kwaliteit van de films die het CKC dit jaar vertoont. Deze film vormt dan ook een geweldige aansporing om de VARA eens te laten schieten onder het motto: Kijkt allen mee met het CKC

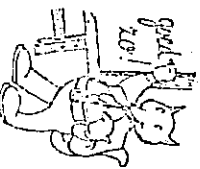
NWM

Schoolherinneringen

Als de olifant nog in overal stak een hoge hoed over een ganzebol zakt de matroos het haasje was en je op het bord naast 'm las dat je schrift uitmuntend oogde. van ga zo door en houd zo vol betoogde dan zou de volgende bladzij met plezier opdat een tiroler varken die sierde heel mooi heel netjes knap gedaan worden Dus klagende kliemende dames en heren van dit versje kunt u leren oeh een uil in jacquet kan ieder bekoren zodat hanepoten tot het verleden behoren en dat voor zo'n prijs warempel waarom wordt er tegenwoordig niet

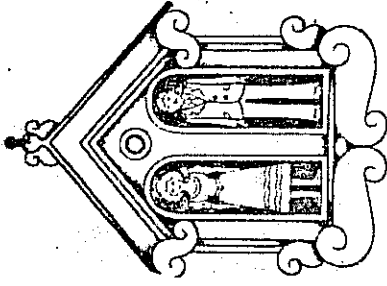
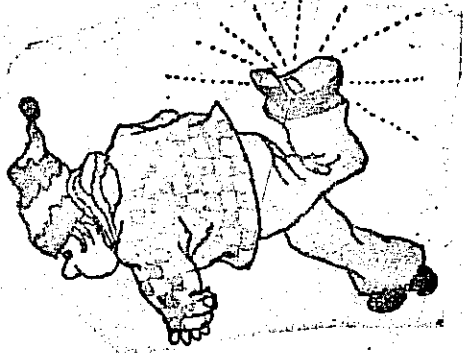
meer gestempeld

Voor zo'n stempelfrank door ze zeker hun best ...

Spartacus

Alweer een schitterende film van het CKC: ditmaal het historische drama van Spartacus. In felle kleuren(technicolor) wordt opkomst en ondergang van deze grote voorganger van Lenin en Che Guevara geschilderd. Spartacus (Kirk Douglas) is een thracische slaaf die door een gladiatorentrainer(Peter Ustinov) uit de zilvermijnen van Griekenland wordt gehaald. In de gladiatorenschool krijgt hij een harde en degelijke opleiding voor het betere slagerswerk! Zoals het hoort in elke goede Amerikaanse film wordt hij verliefd op de plaatselijke schoonheid, een keukenhulp, en natuurlijk zij op hem. Als zijn beste vriend na een gevecht wordt afgemaakt en, nog erger, zijn liefde wordt verkocht, breekt er onder zijn leiding een opstand uit. Het groepje gaat op strooptocht en overal waar ze komen sluiten de plaatselijke slaven zich bij hen aan. Uit een klein opstandje groeit zo een complete vrijheidsbeweging. Voor het Romeinse Rijk is dit zeer gevaarlijk omdat de hele economie gebaseerd is op de goedkope slavenarbeid. De eerste legioenen die op Spartacus c.s. worden afgestuurd zijn echter geen partij voor de uitstekend getrainde gladiatoren. Als redder in nood wordt dan Crassus die op deze kans al een hele tijd heeft zitten wachten, praktisch tot dictator benoemd. De piraten, met wier hulp Spartacus (die ook zijn liefje al heeft terug gevonden) had willen vluchten worden te verstaan gegeven te verdwijnen. Spartacus is nu gedwongen vanuit Brundisium, waar hij met de piraten had afgesproken, naar Rome te marcheren. Op die tocht wordt hij opgewacht door drie legioenen. In een schitterend spektakel, nog mooier dan 'A bridge too far' wordt

Maar dan gaat opeens de zon weer schijnen langzaam maar zeker begint de sneeuw te verdwijnen alles komt weer boven de sneeuw uit de ijsbloemen zijn ook al verdwenen van het ruit de krokusjes komen uit de grond tegen een afgedankte kerstboom pist een hond terwijl de zon volop zit te schijnen begint het ijs in de Jaap Eden te verdwijnen de kerstballen vallen van ellende uit de boom de kerstman is verzonken in een droom de mensen komen met getalen naar buiten op de Albert Cuyp vallen er weer vele duiten de blaadjes komen aan de bomen hiep hoi, de lente is gekomen.

* * * * *

Tom van Kuyjk

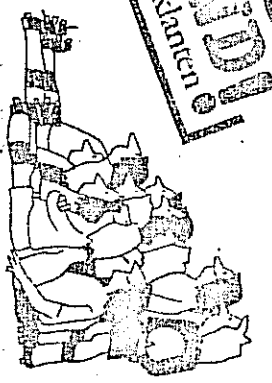
(2a)

limerick

Er was eens een kip uit Almere
die rukte zich uit de veren
maar wat banaal
want nu is ze kaal
zodat ze voortaan maakt zal verkeren

UITGEBREID!
 Een rubriek voor kritische klanten

PRIX

De Prix-redactie ziet zich genoodzaakt een aanvulling te geven op het in nummer 4 ge plaatste lijstje van best geklede leraren en beampten. Even na het uitkomen van dat nummer bleek namelijk dat één van onze amanuenses, namelijk Rob van Es (scheidkunde) zich een echt punk-kopie had laten aanmeten. Hierdoor vindt de Prix-redactie een '4' zeer zeker gerechtvaardigd. Luchtig kom mentaar van Rob zelf hierop: "Mijn vrouw was toch toevallig met haar Carmen-krul-set bezig,...."

En verder nog een '-1' voor dhr. Stobbelaar die met niet al te kort haar één onzer redactieleden er tweemaal op wees dat hem 'de kapper zeker onbekend was' en nadat deze redacteur zich bij de kapper had verwoegd hem geen blik meer in de ogen durft te werpen.

Een '-1' gaat deze keer naar Mevr. Schulman, die door de Prix-redactie meestal wel wordt ontzien (terecht) maar het dit keer toch iets te bont maakte. In de pauze dat zij had moeten surveille ren werd zij in de aula zo gebœid door een Genuïne Russell Jojo, dat zij de gehele tijd niets anders meer deed dan jojoën. Wel moeten wij toegeven dat zij het ze ker niet onverdienstelijk deed. Maar dat zij op het einde van de pauze haar mis stap wilde rechtzetten met de woorden "Zijn hier nog prullen, dan heb ik wat te doen" is toch een beetje verkeerd gevallen.

Nog een '-1' valt dhr. de Vroomen ten deel vanwege het feit dat deze de pop die bij scheidkunde in de vitrine stond (dhr. Baart voor stellende) waarschuijnlijk door revanche-angst bezielde heeft verwijderd.

sprankelende komedie

Dhr. de Vroomen, desolaat omdat hem afstomping en vergrijzing werd aangewezen naar aanleiding van zijn nieuwe bril (hij wist zelf niet of hij ver of bijziend is en maakt van het hulpmiddel weinig gebruik) en zijn fludderd engelse uitspraak (megofnigof in plaats van Markovnikov) wist zich de les daarop te revancheren met behulp van lyrische kronkels als het omklappen van ballonnen van de paraplu door een zachte bries ("en dat is dus de OH"). Bovendien was hem al een ovatie ten deel gevallen bij de aanhef van een van zijn sombere toespraken: "Jongens, ik heb in 't weekend 's nagedacht...."

Footnotes

Mevr. Overmars:
 "Ik zou toch wel minstens mezelf willen horen praten."

Mevr. van Amsterdam:
 "Zo zal jij, Marian, ook andere zouten in je bloed hebben dan een worm."

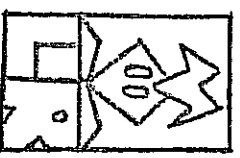
ziek van Feministisch gebrul.

THE ROBBIE

een vijf is nog altijd beter dan geen broek aan je lijf

? " !
 Wat heb jij het volgende uur nee, die uitlaat was niet duur heb jij wat te roken voor mij nee, ik weet niet wat ze daarop zei straks lekker vrij of had je het tegen mij?
 ! " ?

wat is sentiment over acht jaar? een pilsje verdiene met toepen in de voetbalkantine?

universaal copyright by LR strikes again

Waarom niet zamen?

ijskoude Eskimo

DHR. VERWEY :

① Tijdens de gevolgen van het al te zuinige inkoopsebe leid:
 "Doe dat raam dicht, er hoeft toch geen warmte binnen te komen."

② "Wat is nou erger dan je ei kwijt proberen te raken aan mensen die het niet willen hebben?"

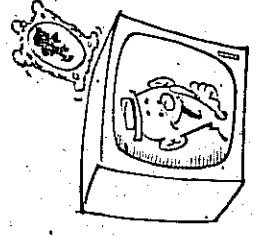
③ "Dhr. Hoving zei: "Als je aan zaalvoetbal denkt, denk je aan jongens", wat een onzin. (En later opeens:).
 ..misschien denkt hij alleen maar aan jongens."

④ "Jij hebt zeker les van dhr. Olthoff. En je nederlands is ook al niet best."

Ook dhr. Baart gaf les toen de verwarming was uitgevallen terwijl het buiten vroom. Dat dhr. Baart van plan was hier iets aan te doen bleek uit zijn verwijt aan de rumoerige leerlingen:
 "Als jullie stil zijn, hoe eerder ik hier weg kan, hoe eerder de kachel brandt....
 (dat geeft reden tot nadenken, dus)

*****

Mevr. van Amsterdam:
 "....bij de mens is dit bijv. de beharing op de borst bij de mannelijke.....eh...eh... man."

LOSSE

Mevr. Blessing:
 "Je hebt domme leraren en intelligente leraren en ik ben nu eenmaal dom."

betrouw

Dhr. de Vroomen:
 "Je moet voor die proef monsters uit de Slotterplas mee nemen en die monsters moet je onderzoeken."

gewoon een opstel:

***

*** Wraak ***

Februari 1975. Het was zomer in Buenos Aires. Carlos Antonio kwam uit school, toen hij zijn moeder zag, hijgend en vermoed. Hij vroeg: "Wat is er, mama?" "Je weet nog dat je vader een petitie tegen het procesloos arresteren van mensen indiende?" "Ja en?" "Hij is nu bezig ervaring op te doen. De hele familie wordt vervolgd. Ga niet naar huis en reageer niet als de politie komt." "O.K.," zei hij. Hij had het begrepen. Als hij zou gaan rennen was hij direct verdacht.

Toen kwamen twee politiemannen de hoek om rennen. Zijn moeder zette het op een lopen. Eén van de politiemannen trok zijn revolver. Maria Antonio viel op de grond. De politieagenten kwamen naar haar toe lopen. Eén van hen voelde haar pols en zei: "Dood." "Laat de stadsreiniging komen", zei de ander, de man die geschoten had. "Carlos li weg." Hij ging naar de buitenwijken, de sloppen van de stad. Hij had niets meer dan zijn kleren, het geld dat hij op zak had en de inhoud van zijn tas.
 Het werd avond.....

Februari 1977. Het was zomer in Buenos Aires. Twee jaar was Carlos één van de jongens geweest, die winkels en auto plunderend nog maar net in hun onderhoud konden voorzien. Hij had geld gespaard om de spullen te kopen waarmee hij zijn ouders zou wreken. Dat waren honkbalspullen, een werpmes, een fietsketting en een bola. Hij had een week geleden aan zijn vriend zijn plan uitgelegd. "Piedro, je weet dat mijn ouders door de regering vermoord zijn?"
 + "Dat heb je me verteld".
 - "Ik ga me wreken. En ik heb een plan. Wil je meewerken?"

Er zit gevaar achter, maar niet voor jou. Het enige

wat je hoeft te doen met me, is wat honkballen voor de deur van het parlaments-gebouw. De rest doe ik. Ik sla de bal in het gezicht van de soldaat in het hokje. Dan komt hij kwaad naar ons toe. Dan gooi ik hem de knuppel in zijn gezicht zodat hij K.O. ligt. Ik pak zijn revolver en mijn knuppel, ren naar binnen en probeer de president te bereiken. Begrijp je?"

+ "Ja. Is dat niet gevaarlijk?"

- "Jawel, maar ik heb het er voor over."

+ "Ik doe mee."

- "Dank je."

Dat was nu een maand geleden. Carlos en Piedro hadden alles ingestudeerd. Carlos kon een soldaat vertellen hoe zijn pistool in elkaar zat. Met het werpmes mikte hij op lucifers op tien meter afstand. Een honkbal die in de inkt gedoopt was sloeg hij door een regenpijp op vijf meter afstand zonder inktsporen. Met de bola was hij een virtuoso. En nu was hij ver genoeg gevorderd. En het was precies twee jaar geleden dat zijn ouders werden vermoord.

Carlos en Piedro gingen dus vroeg in de ochtend naar het parlamentsgebouw. Daar kwamen vandaag alle mensen van de regering samen. Er werd een conferentie gehouden.

Toen de jongens daar aangekomen waren, begonnen ze te spelen. Ze waren al een tijdje aan het spelen toen Carlos "per ongeluk" de bal in de tuin van de parlamentsgebouwen sloeg. "Punt voor mij", zei hij, "ik ga vragen of ik de bal mag pakken". "Doe dat. Ik heb er niet meer zo'n zin in. Ik ga. Dag."

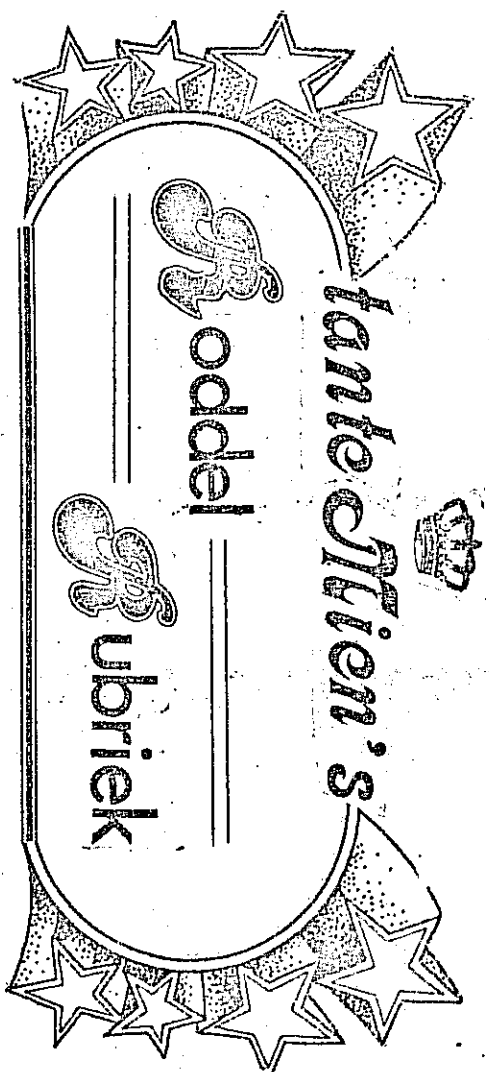
Carlos liep langzaam naar de wacht en vroeg aan hem:

"Meneer, mag ik mijn bal gaan zoeken?"

- "Nee jongen; ik heb orders om elke wesp die naar binnen vliegt stuk te schieten."

+ "Da's dan jammer", zei hij. De wacht zag nog net de honkbalknuppel in de richting van zijn gezicht komen. Toen verzaakte hij zijn plicht door te gaan slapen. Carlos pakte het machinegeweer dat achterin het wachthuisje lag.

Hij keek even hoe het in elkaar zat en rende toen naar binnen. De Grote weg was te gevaarlijk. Daarom verdween hij in de richting van de dichte begroeiing erlangs. Hij zag een agent staan, zo'n twintig meter verderop. En deze zag hem. Carlos schoot het eerst. De agent zakte in elkaar. Carlos liep vlug maar stil door. Hij was bijna bij de ingang van het Gebouw. Nu kwam het gevaarlijkste.

Zinneprikkelend, Energieverslindend
Lachwekkend en toch Mooi

** NIEUWE ORODE

afgang

Leerling tegen dhr. Verwey die huiswerk wilde opgeven:
"Dat kan niet, want dit is een relax-week." Dhr. Verwey verbaasd: "En hoe heette dan de week hiervoor ???"
"Waarop het enfant terrible weer eens toesloeg met: "Ja, voor u is er uiteraard geen verschil."

Baart: "Hoe lossen we de werkeloosheid in dit model op. Leerling: "Door de bevolkingsgroei te laten terug lopen". Baart: "En hoe doen we dat dan?"
11.: "... "Baart: "zetten we'er een mitrailleur op (en verder à la Wim Kan) die zijn toeh niet geladen. Je kan tegenwoordig beter met een honkbalknuppel op wacht gaan staan, daar kun je wat mee doen."

***
10 gul

REDACTIE

hans van haastere
tom horn

MEDEWERKERS

tinske frowijn
edmund van gils
michel janssen
joop jonker
norbert klaversma
afra kroon
tom van kuijk
hans lasschuit
maarten van meurs
hans mejjer
rob mejjer
frank willemsen

ontwerp voorpagina:
Tinske Frowijn

**=UW BOEKBINDER=
MAAKT ER WAT MOOIS VAN.**

UW
FAVORIETE TIJDSCHRIFT
= EENDIERENBOEK =

nij beter dan ooit tevoren

Op het bordes stonden twee wachten. Carlos vuurde in de lucht. De twee wachten holden naar beneden. Carlos stelde zijn geweer op "machinaal". Hij schoot. Voor de twee wachten was het lijden kort. De jongen, vervuld van haat, rende het bordes op. Hij kwam bij een grote zaal, toen rende hij een gang in. Hij was waargenomen door de video-camera's. Soldaten renden naar binnen. Er waren er nu ook achter hem. Hij wilde vuren-.

Eén schot. Carlos viel op de grond. Hij dacht: "Nu ja, ik heb het geprobeerd."

Dat was het laatste dat hij ooit dacht. Het werd avond....

Frank Willemsen 2e

x) lassoachtig werptouw met leren ballen of zakjes zand aan beide uiteinden.

iemand

Je loopt door de stad
niemand die om je geeft.
Plots zie je haar
Je voelt dat je beeft.

Dit is de ingebouwde klok
die afgaat bij je hartewens.

Zo'n meisje als zij
die zie je niet vaak.
Dan begin je te denken;
Er is iets niet in de haak.

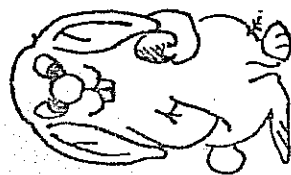
Als het zover is
dan is het zover.
Dan begin je te leven.
Het is er.

Double Jay

(C) by "D.J. hits back once more"

Jaargang 3

desperado 31

VASTEN + + + + +

Op de eerste zondag
in de lijdenstijd
kreeg hij zout in z'n thee
bij het ontbijt.

Het gezicht dat hij trok
na een ferme eerste slok
was er niet een
getuigend van zaligheid.

Hans van Haastere

